

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПЪРВА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ на 37. заседание

Сръда, 24 априлъ 1940 г.

(Открито въ 9 ч. 38 м.)

Председателствувалъ председателъ Никола Логофетовъ. Секретари: Атанасъ Цвѣтковъ и Георги Михайловъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Съобщения:	Стр.	Стр.
Отпуски	929	Говорилъ: П. Дограмаджиевъ
Питане	929	Благодарности: 1) отъ председателя, отъ името на
По дневния редъ:		бюрото на Народното събрание, къмъ народните представители за положениетъ грижи и
Бюджетопроекти за разходите презъ 1940 бюджетна година по Министерството на войната:		трудъ по приемане на всички закони, поставени на разглеждане отъ откриването на сесията до
а) централно управление (Докладване и приемане)	929	днесъ
Говорили: М. Йововъ	929	2) отъ министъръ-председателя къмъ народните представители, отъ името на правителството, за
К. Божиловъ	931	действията, проявена при приемането на законопроекти и частъ отъ бюджетите на държавата
И. Русевъ	933	952
Н. Андreeвъ	934	Пожелания: 1) отъ председателя, отъ името на бюро на Народното събрание, къмъ народните представители по случай Възкресение Христово
Д. Костовъ	934	952
С. Яневъ	935	2) отъ министъръ-председателя къмъ народните представители за приятно прекарване на праздници
б) Дирекция на въздухоплаването (Докладване и приемане)	942	952
в) Морско-рѣчна отбрана (Докладване и приемане)	944	Дневенъ редъ за следващото заседание
г) Главна дирекция на трудовата повинност (Докладване и приемане)	945	952
Законопроектъ за учредяване дирекция за електрификация на Северна България (Първо четене — разискване)	947	

Председатель Никола Логофетовъ: (Звъни) Има нуждата брой народни представители. Отваряме заседанието.

(Отговарява следните народни представители: Борисъ Мончевъ, Георги Свинаровъ, Георги Чалбуровъ, д-ръ Георги Рафаиловъ, Димитъръ Арнаудовъ, Димитъръ Сараховъ, Дончо Узуновъ, Жико Струнджеvъ, д-ръ Иванъ Вазовъ, Кирилъ Минковъ, Никола Генковъ, Николай Султановъ, д-ръ Петъръ Шишковъ, Тотю Маровъ и Филипъ Махмудиевъ)

Разрешено е отпускъ на следните народни представители:

на г-нъ Борисъ Кисовъ — 3 дни;
на г-нъ Георги Михайловъ — 3 дни;
на г-нъ д-ръ Иванъ Вазовъ — 1 день;
на г-нъ Иванъ Батембергски — 3 дни, и
на г-нъ Марко Сакарски — 3 дни.

Постъпило е питане до г-на министъръ-председателя и до г-на министра на външните работи и изповеданията отъ народните представители г-да Любенъ Дюгмеджиевъ, Аврамъ Гачевъ, Коста Божиловъ, Атанасъ Каждревъ и Димитъръ Захариевъ относно външното положение на страната. Ше се изпрати на съответните министри.

Пристигнали къмъ първата точка отъ дневния редъ:

Докладъ на бюджетарната комисия по бюджетопроектите за разходите на Министерството на войната за 1940 бюджетна година.

Има думата народниятъ представител г-нъ Михаилъ Йововъ.

Михаилъ Йововъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Отъ станалиятъ вчера и завчера дебаги въ бюджетарната комисия и отъ готовността ни да се отпустнатъ исканите кредити, пролича ясно онова единомислие, онова единодушие, което съществува у всичца ни по въпроса за народната отбрана. Това обстоятелство е

достатъчно, за да ни покаже, че бюджетопроектъ на Министерството на войната е почти защищенъ. И по всичко изглежда, че той ще бъде приетъ по начинъ, по какъвто е приеманъ и досега. Ако при все това азъ вземамъ думата, то моята целъ е да подчертая, макаръ и накратко, че съ така приетия бюджетъ отъ бюджетарната комисия и съ отпустнатъ въ него съдъства българската войска има възможност да удължи, и тъ твърде полезно и целиесъобразно, крачката, която тя е наченала отъ нѣколко години насамъ по пътя на своята подготовка, по пътя на своето съвършенство, и че тя, поради тия съдъства, утре ще бъде много по-подготвена, отколкото вчера, за своята роля. Именно сега българската войска тръбва да повърне въ своята бързо нарастваща мощь, а българскиятъ народъ тръбва да заживее съ належдата за своя, сигуренъ утрешенъ денъ.

Г-да народни представители! Въ тия бурни и тревожни времена азъ мисля, че да се възхва отвреме-навреме отъ тази трибуна една обоснована и доказана надежда и във въ съгурния утрешенъ денъ на България, е не само наше съдъество, но е и повелителъ дългъ на всичца къмъ нашия народъ, който обича безгранично своята армия, който е готовъ да даде всичко за нея и който утре, когато стане нужда, ще се нареди въ нея съ члененитъ си гърди и ще противопостави крилатия си духъ срещу всички, който би се опиталъ да прескочи родните граници и да нагази въ родната земя. Този народъ заслужава отвреме-навреме да му се говори това. А особено днесъ тръбва да му се каже, че подъ сънката на здраво изкования вече щитъ на българската войска е изградено неговото спокойствие и неговата сигурност. (Ръкопляски)

Г-да народни представители! Известно е, че преценката на една мирновременна войска се прави върху четири

главни фактора, а именно: върху нейната численост и организация, върху нейното въоръжение и снабдяване, върху нейния дух и върху изкуството на нейното командуване. Колкото тия фактори съм по-съвършени, толкова и мирновременната войска е по-съвършена.

Наистина, по-големата численост във хора и въоръжение на една мирновременна войска ѝ дава възможност да ногълне по-бързо и повече отъ цълокупния въоръженъ народъ. Ако и нейната организация е добре обмислена, то ясно е, че при подобна войска въ мирно време мобилизацията ще стане много по-лесно и много по-бърже, а въ военно време нейното използване ще стане по искусно и по-целесъобразно.

По-лоброто и по-многобройното въоръжение създава въ мирно време възможности за по-добро и по-модерно обучение на войската, а въ всеки време — за спасяване кръвта на живата сила и за преместването ѝ, при нужда, отъ едно място на друго, условия, които съм много необходими за една малка войска, на която кръвта е скъпка, каквато е българската войска, която има за задача да брана дълги граници.

По-пътното снабдяване на една войска е необходимо, защото то прави последната преди всичко доволна отъ своята служба, което никъм е предпоставката за готовността ѝ да изпълни своя дългъ и да прояви по-широко свои възможности. Ако подобна войска бъде възпламенена стъ единъ свѣтъ идеал и ако тя бъде опрѣчна на славни минали традиции, тя е и става непобедима. Ние имаме предъ очи примеръ на малката финландска войска, която ни показва на какво е способна една малка войска, която е готова да мре. Но ние имаме и примеръ, през **низа** на историята, и на нашата войска.

Най-после, изкустното командуване, г-да народни представители, на мирновременна войска дава възможност за това командуване да подгответи войската въ техническо, въ психологическо, въ специално и въ тактическо отношение, а въ военно време да създаде условия за искусно и целесъобразно използване на тази войска, да ѝ създаде условия да побеждава.

Г-да народни представители! Ако презъ призмата на този критерий погледнемъ на родната войска и на условията, въ които я поставя тазгодишниятъ бюджетъ, на условията, въ които я поставя по-големите пера на този бюджетъ — на дребните пера азъ нѣма да се спиратъ — вие ще видимъ следното. Първо, бюджетопроектътъ на Министерството на войната е намаленъ съ 188 милиона лева — азъ говоря крѣгли цифри — по отношение на 1939 г., но е увеличенъ съ сколо 439 милиона лева по отношение на 1938 г., когато е направенъ значителенъ скокъ въ увеличението на бюджета. Еторо, бюджетопроектътъ на въздушните сили е увеличенъ съ 85 милиона лева по отношение на 1939 г. и съ 210 милиона лева по отношение на 1938 г. Трето, бюджетопроектътъ на морско-рѣчната отбрана е увеличенъ съ сколо 2 милиона лева по отношение на 1939 г. и съ сколо 3 милиона лева по отношение на 1938 г. Четвърто, бюджетопроектътъ на трудовите войски е увеличенъ съ сколо 1 и половина милиона лева по отношение на 1939 г. и съ 500.000 л. по отношение на 1938 г. Таза показва, че съществените нужди на българската войска и тази година ще бѫдатъ достатъчно задоволени, но малко по-скромно по отношение на минулата година, съ бюджета на Военното министерство. И пето, че въобще българската войска ѝ този бюджетопроектъ се прави по-мошни, увеличава се нейната маневреност, както и нейното упорство, което личи отъ онази големина цифра, която се отдѣля за веществените и други разходи.

Особени грижи съм отвлѣни за въздушните сили и за подготовката на въздушната отбрана, което показва, че се усиливатъ и съ това срѣдство маневрената способност на нашата войска и способността ѝ да се ориентира при евентуална нужда, а таза сѫщо и да се брани противъ въздушните сили на евентуалните противници. Таза обстоятелство, г-да народни представители, при нашата действителност, за нашата малка страна е отъ огромно значение. Въздушните сили иматъ огромно значение въобще за нашата народна отбрана.

Обрнато е и достатъчно внимание на морските сили, за да се отбранява и морскиятъ бѣгъ евентуално. Тази отбрана би могла да играе значителна роля при общата отбрана на родината.

Всичките тия материали грижи косвено ще създадатъ задоволство въ българската войска и ще засилятъ нейните възможности, което ще създаде увѣреностъ въ нейните сили и довѣрие къмъ командуването, два фактора, отъ които израства силниятъ духъ и здравата, желѣзната

disciplina, която нѣ имаме радостъ да наблюдаваме на нашия граниченъ фронтъ, верѣдъ нашите войски, на миризи се тамъ.

Сѫщиятъ тия грижи, които създаватъ условия на командния съставъ за сигурна работа, за съвършенство негово и на войската, създаватъ и предпоставката за изкуствното командуване.

Командниятъ съставъ, г-да народни представители, който на 19 май бѣше измаменъ отъ сина шепа 45 думи кариери, които използваха неговото благородство и неговата довѣрчивост, този команденъ съставъ, същъ една значително дълга, ала кавалерска борба срещу останътицъ на конспирацията, днес стои здраво, бодро и буечно на своя постъ, като истински волачъ на българския народъ. (Рѣкоплѣскания)

Азъ сѫмъ, че трѣбва да се засилятъ малко повечко щастливо сѫществуващи връзки между този съставъ и запасното воинство, което все още е източникъ на духъ, на преданост и на спѣтъ, които ще бѫдатъ полезни на началническия съставъ, когато бѫде пъвиканъ да рѣковиди пълнокупния въоръженъ български народъ.

Тази кратка преценка на сѫществените войскови фактори, характеризира нашата войска, ни дава основание, г-да народни представители, да заключимъ: първо, че българската войска є отпустнатъ срѣдства по бюджета ѹе направи значителна крачка по пътя на своето съвършенство и главно ѹе засили своята отбранителна и освѣдомителна способност; второ, че таза се прави съ сравнително скромни срѣдства, защото се е съзнако, че трѣбва да се отвлѣятъ срѣдства и за други отрасли на държавния животъ, които косвено сѫщо така засилватъ народната отбрана.

Г-да народни представители! Отъ 7-8 месеца кошмарътъ на едни стрешенъ конфликтъ витаетъ надъ главите на изплашеното и измѣнено човѣчество. Този конфликтъ не е сегашънъ. Този е отдавашънъ. Азъ нѣма да се спиратъ на причинитъ му. Тѣ сѫ жизнени и за едната, и за другата страна, и затова именно не трѣбва да си правимъ илюзия, че този конфликтъ ѹе бѫде малко продължителънъ. Не. Той ѹе, бѫде, по мое скромно разбиране, доста продължителънъ и страшно безпощаденъ. На везнитъ на победата и на поражението ѹе се сложатъ всичките вародни усилия. Може би толкозъ силно да се натоварятъ тия везнини, че ѹе се скупятъ, и тогава човѣчеството ѹе изгуби може би истинския критерий на реалността и ѹе дойде до единъ нечуванъ икономически крахъ. Тая борба не е само военна, тя е и политическа, и социална. Борятъ се старото и новото, борятъ се две идеологии. И ако благоразумието не наддѣлъе, азъ мисля, че ѹе и стапятъ страшни опустошения на човѣшката култура не само въ териториите на воюващите, но и въ териториите на не-воюващите страни.

Тази е нерадостната картина, която създава, по моето разбиране, г-да народни представители, едно небивало положение. Цѣлнитъ свѣтъ е въ неизвестностъ за утрешния денъ, който е колкото несигуренъ, толкова и тревоженъ.

При така обрисуваната обстановка, каква може да бѫде нашата военнополитическа задача и дали тази задача е по силитъ на нашата войска?

Споредъ моето скромно мнение, нашата военнополитическа задача при тази обстановка не може да бѫде друга, освенъ да се запазятъ на всѣка цена сега нашите граници, въ които да се радваме на нашата сегашна свобода и на нашата независимост, да живѣемъ при сегашното си държавно устройство и да имаме свободата да защищаваме нашите национални аспирации. Тая задача е единствено логична и жизнена въ днешния моментъ. За достижение на тая единствена и жизнена задача има само единъ начинъ на действие, а той е миръ и неутралитетъ, които тъй тържествено се декларира отъ най-високото място на държавата, които сѫ и отговаря на желанията на народа и на големите интереси на държавата.

Че отговаря на желанията на народа доказателството е, че ние се намираме тукъ въ такова грамадно болшинство. Доказателството, че отговаря на интересите на държавата е ясно и никой нѣма да го откаже. Г-да народни представители! Заздравяването на стопанското положение, заздравяването на финансите на страната, про-карването на това ново, на което ние служимъ и ѹе слу-жимъ, подобренето на икономическите условия не може да стане при зловещото дръжкане на оръжието. То може да стане само при спокойните условия на единъ миръ и неутралитетъ. (Рѣкоплѣскания) Да, мирътъ и неутралитетъ е най-логичниятъ начинъ за постиженето на на-

шата поставена военнополитическа задача. Всъки другъ начинъ е фаталенъ за България.

Поддържането на подобенъ български миръ и неутралитетъ не може, обаче, да се осъществи съ скръстени ръце. Той не може да се осъществи и чрезъ очакване милостъ отъ когото да бъде. Това не е въ нашия темпераментъ и въ нашия характеръ. Ние не забравяме и не можемъ да забравимъ въобще старата, античната максима: искаш ли миръ, готов се за война. И затова сме дълбоко убедени, че тия дълбоко желани отъ насъ миръ и неутралитетъ може да се осъществят само при една здрава и стройна армия. Нашата войска, както видяхте, е достатъчно засилена, достатъчно модерно въоружена и снабдена съ нуждното за животъ и за борба, способна за маневриране, добре командувана и снабдена съ всичко, което е нужно, за да бъде тя съ високъ духъ и здрава дисциплина. Нашата войска, поради всичко това, ще изпълни достойно своята военнополитическа задача, която ѝ поставя днешното международно политическо и военно положение. И, най-малкото — тя нѣма да позволи никому да пресочи родните граници или да нагази въ нашата земя. (Бурни рѣкоплѣскания)

Г-да народни представители! За успѣшното изпълнение на тази задача не бива да скриваме, трѣбва да признаемъ открыто, че сѫ нуждни и още нѣкои условия. Нуждни сѫ единение, единомислие на цѣлокупния български народъ по поставената военнополитическа задача, по начинътъ за нейното достигане и въобще по голѣмите държавни въпроси. Ние всички знаемъ, че това единение, това единомислие сѫществува въ преобладаващата част на българския народъ. Ако при все това азъ пакъ го спомнямъ тукъ, то е за да подчертая нуждата да продължи да се поддържа то отъ всичка ни, и отъ изпълнителна, и отъ законодателна властъ, съ всички срѣдства и чрезъ една ифа въ българския народъ за безграницни грижи къмъ уреждането на неговия стопански животъ и къмъ законо- и справедливо разпределение на благата въ страната.

Нуждно е освенъ това приятелството на нашите съседи и особено на нашата западна съседка. Нуждно е приятелството и на воюващи страни, на които не трѣбва да даваме никакътъ поводъ да мислятъ, че имаме предпочитане къмъ тази или онази страна. Най-после, нужно е приятелството и на неутралните и заявяването фактически, че ние стоимъ твърдо на позицията на неутралностъ.

Азъ не предполагамъ, г-да народни представители, а съмъ убеденъ, че правителството е взело всички мѣрки, за да задоволи всички нужди, и особено че то е взело мѣрки, щото нуждитъ да се задоволятъ отъ едно място, което ще гарантира по-голѣмата експедитивност и целесъобразност на самите мѣрки.

И така, г-да народни представители, отъ гледище на бюджета, въ свръзка съ миналите бюджети и главно отъ гледище на срѣдства, които се опредѣлятъ въ него, ние можемъ съ пълно основание да заключимъ, че българската войска е направила една решителна и полезна крачка напрѣдъ по пътя на своята подготовка, което ще ѝ даде възможностъ да се справи още по-сигурно, отколкото вчера, съ трудната военнополитическа задача, която ѝ поставя днешното международно политическо и военно положение. Тази констатация трѣбва да ни радва, тя трѣбва да ни вдѣхва вѣра. Съ тази именно вѣра, отъ името на парламентарната комисия по Министерството на войната и, ако вие, г-да народни представители, ми позволите, и отъ ваше име, азъ изпращамъ израза на най-горещи и сърдечни чувства на признателност и благодарност къмъ родната войска въ казармата и на границата, съ пожелание, щото тя да следва, както досега, пътя на славните традиции на миналото (Рѣкоплѣскания) и да служи само чрезъ своя Царъ самоотвержено и предано на своя народъ и на България. (Бурни рѣкоплѣскания)

Гаврилъ Гроздановъ: Да се гласува!

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Петко Стайновъ.

Обаждатъ се: Нѣма го.

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Коста Божиловъ.

Моля г-да ораторитъ да държатъ смѣтка за времето, опредѣлено въ правилника.

Коста Божиловъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Азъ трѣбва да заявя още въ началото на моето изложение, че нѣма да се обия противъ представения бюджетопроектъ на Министерството на войната. Не съмъ противъ този бюджетопроектъ, защото съ него се отпуска срѣдства за живота и бойната подготовка на действуващите кадри и войски, сухоземни, въздушни, трудови и пр., и защото съ него се отпускатъ сѫщо така част отъ ония срѣдства, които сѫ нужни за снабдяването, въоръжаването и организирането на народната армия; защото, съ една дума, съ него се даватъ срѣдства, необходими за подготовката и организирането на народната отбрана и за водене на боя въ защита на свободата на народа, цѣлостта и независимостта на държавата. А предъ олтара на свободата и независимостта, г-да, никоя жертва не е голѣма. Гдето се лїе въ изобилие кръвъ и падатъ безброй хора, жертвите въ pari не сѫ нищо.

Г-да народни представители! Макаръ изведенъ твърде рано изъ редовѣтъ на родната войска и отъ срѣдата на българското офицерство, защото и азъ попаднахъ въ една отъ многообразните офицерски редици, които бѣха покосени отъ жестоките наредби на насилийския Нюйски договоръ, азъ познавамъ трудния животъ и неотложните нужди на нашата войска.

Мене ми сѫ добре познати сѫщо така, както голѣматъ предаността на българския офицеръ къмъ тежката му служба, така и съзванието му за неговата историческа отговорност за запазване свободата и независимостта на народа и на държавата.

И особено въ дни на върховно историческо изпитание, каквото преживяваме сега, когато всѣки пропустнатъ денъ и всѣки часъ на невнимание може да бѫде фаталенъ за народъ и въдържава, азъ знамъ, че войската има нужда отъ много и много срѣдства. Затова азъ заявявамъ: не съмъ и не ще бѫда противъ бюджета.

Но, г-да народни представители, добре е да се възприеме сегашната практика да се изказва Народното събрание по бюджета на Министерството на войната. Азъ съмъ решително противъ практиката да се гласува бюджетопроектъ на Министерството на войната съ кламации, безъ разисквания. Не бива да се оставя въ съзванието на народа впечатлението, че въ бюджета на войската погледътъ на Парламента е забраненъ, че и Народното събрание не знае какво съдѣржатъ, щомъ не е разискванъ. Вървамъ, че мнозина ще се съгласятъ, вървамъ сѫщо така, че прѣвъ г-нъ министъръ на войната ще се съгласи, че най-добриятъ ни приятел не винаги е този, който при всички случаи вика „Ура!“, че критика не значи нито злопостяване, нито отричане на разглежданата дѣйност, на обсѫжданите мѣроприятия. Напротивъ, г-да, приемането на бюджета отъ Народното събрание, следъ надлежните разисквания, ще помогне за по-лесното му възприемане отъ всички и за по-лекото понасяне отъ народа на тежестите, които се налагатъ съ този бюджетъ. Приемането безъ разисквания ще остави широко място за съмнение, за зловредни шушуканія и за многоустата клюка.

Г-да народни представители! Нима нѣма какво да се каже въ връзка съ приемането на този бюджетъ, който все пакъ е изгответъ отъ хора, погрѣшили като всички хора, и който поглъща повече отъ 40% отъ всичките приходи на държавния бюджетъ? Нима е излишно да се припомнит на г-на министра на войната да бѫде винаги остро вниманието му и непрестанно да бди при упражняването на бюджета? Защото милиарди отъ него отиватъ за разни доставки, при които изкушенията сѫ много, при които сѫ голѣми възможности за подманивания и престъпления.

Г-да народни представители! Тукъ му е мястото да изпълнимъ нашия дългъ: да изразимъ настоятелното желание, волята и вѣрата на народа въ това, никога вече българската държава да не става оръдие на политическите, които и въ нѣкои случаи на користните борби на иѣкои партии, групи или отдѣлни авантюристи; да изразимъ сѫщо така волята и вѣрата на народа да се ликвидира — ако това още не е станало — часъ по-скоро и безъ никакътъ остатъкъ съ всички разномислия, спорове и борби въ срѣдата на офицерството, всрѣдъ което да се утвѣди пълно единомислие и единодушие, тъй необходими въ днешните тревожни и преситени съ неизвестности времена.

Не е ли сѫщо така нашъ върховенъ дългъ да напомнимъ на г-на министра на войната и чрезъ него на всички хора, отговорни за организирането на народната отбрана и евентуално за воденето на боя за тая отбрана, че дори

да се изчерпят до дъно материалните възможности на народа за нуждите и целите на войската, това няма да бъде сигурна гаранция за успеха във борбата; че тръбва да се създаде и да е наличе и другият решителен фактор за победата: духът на войската и на целиокупния народ. Не е ли крайно време да напомнимъ по тоя поводъ на правителството, че то не е направило нищо съществено, което да е във състояние да създаде и да издигне нуждната висота борческия духъ на народа, да му внуши въра във победата, да сплоти редоветъ му и да утвърди дисциплината във съзнанието, във чувствата и във мисълта му?

Г-да народни представители! Вие можете да цените отъ ваше гледище, както желаете и както можете, дейността на досегашните правителства и на сегашното такова, но азъ съ всичкото съзнание за отговорността и за дълга, които имамъ като народен представител, като гражданинъ на страната, синъ на народа и като офицер отъ българската войска, твърдя, че политиката на тези правителства и тяхните отношения къмъ народа съ били до голяма степен не отъ естество да създадат духъ и дисциплина, а съ били във състояние да смутят духа и дисциплината въ народа.

Класически примеръ на правителственъ актъ съ такива пораженски отражения върху духа и съзнанието на народа бъ изборната акция. Недопускането да се кандидатират най-добрите, най-популярните и най-обичаните отъ мястото население лица, поголовното интерниране на всички кандидати, неприобщени къмъ политиката на правителството,...

Дочо Христовъ: Това не е по бюджета. Сега не му е мястото да се говори това.

Коста Божиловъ:... непозволяването на никакви агитации на такива кандидати въ селата и пр. (Възражения)

Обаждатъ се: Да говори по бюджета!

Председатель Никола Логофетовъ: (Звъни) Говорете по бюджета!

Дочо Христовъ: Не е сега времето да се приказва това.

Коста Божиловъ: Ще защитя по-добре отъ Васъ нуждата отъ този бюджетъ.

Председатель Никола Логофетовъ: Отлично почнахте и можехте да получите ражкоплъсканията на цълата Камара, ако бъхте така свършили.

Коста Божиловъ: Пакъ така ще свърша, както съмъ почналъ, но азъ не искамъ да не отбележа ония нѣща, ония факти и действия, които съмъ отъ естество да смутят духа на народа, защото целта на всички ни е да създадемъ условия за изграждане на този духъ, за създаване сцепление у народа, за издигане съзнанието му, за създаване дисциплина въ мисълта му.

Дочо Христовъ: Не е сега време за това.

Коста Божиловъ: Азъ сега говоря на правителството.

Председатель Никола Логофетовъ: (Звъни) Моля, г-да, не прекъсвайте!

Дочо Христовъ: Самъ казвате, че войската не тръбва да се мѣси въ политическия животъ на страната, а Вие я намѣсвате.

Председатель Никола Логофетовъ: Г-нъ Божиловъ! Прескочете тия работи.

Ангелъ Сивиновъ: Запазете това да го кажете по другъ бюджетъ, когато ще се разглежда вътрешната политика.

Дочо Христовъ: Защо мѣсите въ изборите войската?

Председатель Никола Логофетовъ: Г-нъ Божиловъ! Кажете по бюджета нѣщо.

Коста Божиловъ: Г-да! Има редица действия, които тръбва да бѫдат обсъдени отъ насъ. Ако ви шокира това, че се говори върхука съ военния бюджетъ, ако съмътате, че това, което е дългъ да го кажемъ, ще има отрицателно отражение, съ което азъ не съмъ съгласенъ,

нѣма да говоря. Напротивъ, азъ съмътамъ че тръбва да се каже онова, което е имало въ живота отрицателно отражение, за да не се повтаря. Има редица действия, които наблюдаваме всъки денъ и които сме длъжни и тукъ, и навсякъде да изтъкваме, за да може тъкмо тия именно действия да ги нѣма да изчезнатъ, за да се постигне тая цель, която си поставяме всички.

Затуй азъ казвамъ: съ този редъ действия, които вие не ми позволявате да изброя сега, но които вие познавате много добре, не се създаватъ най-благоприятната обстановка и най-хубавите условия за издигането на духа и дисциплината на народа на нуждната висота.

Г-да народни представители! Съ огледъ на цълата международна и вътрешна обстановка, върховна повеля на момента е: промъна въ отношениието на властта къмъ народа, къмъ неговите нужди, интереси, права и свободи; пълно възстановяване на осветенитетъ отъ конституцията права и свободи, за да може наролътъ, обсъжтайки положението си, да вижда предъ себе си спасеностъ и да се бори съ тъхъ. Повече въра въ мъдростта на народа тръбва да имаме и повече упование въ неговите сили, защото свободниятъ човѣкъ знае по-съмѣло да се бие и съ доблесть да мре за свободите и правата си.

Не бива, г-да народни представители, да се притива вниманието на народа съ оптимистични и успокоителни изявления, като последните такива на г-нъ мичисъръ председателя, а тръбва да се бие тревога предъ народа...

Дочо Христовъ: Прескачайте тия работи и говорете по бюджета на Министерството на войната!

Коста Божиловъ: Това е тъкмо по бюджета.

Председатель Никола Логофетовъ: Не е място сега да говорите тия работи. Това е по политиката на правителството.

Коста Божиловъ: Не е по политиката на правителството, а е върхука съ бюджетопроекта на Министерството на войната.

Г-да народни представители! Върхука съ бюджетопроекта на Министерството на войната, ако не посочимъ нѣщата, които прѣчатъ да се създаде онова, което е нужно, дисциплината, духа и вниманието на народа, какъ мислите, че може да се постигне успѣхъ? Тъкмо сега е мястото да се говори по този въпросъ.

Дочо Христовъ: Кажете го по бюджета на друго министерство!

Коста Божиловъ: Г-да! Тръбва да се бие тревога предъ народа за грозящата ни опасност отъ насилие на тързулитета и отъ покушение надъ цѣлостта и независимостта на държавата, да се покаже ясно на народа каква е тая опасност и откъде иде тя. Нека той знае какво го заплашва, защо ще се бие утре и защо ще мре, нека да опознае своите приятели и врагове. (Възражения)

Г-да народни представители! Жестоките факти на изумително бързото изчезване на цѣли държави е тревоженъ сигналъ за малките народи и особено за насъ, обиколени съ враждебни или недовѣрчиво настроени съседи. Тая страшна действителност чертате повелително на правителството курса на политиката му. Противъ грозящата ни опасност и за осигуряване на тързулитета и независимостта ни, часъ по-скоро то тръбва да потърси опора въ други неутрални и миролюбиви страни, безъ никакви териториални и други смѣтки съ насъ...

Обаждатъ се: Казвай, казвай!

Коста Божиловъ: ... и на първо място, г-да народни представители, да намѣри подкрепа въ нашия могъщъ съсъдъ Съветския съюзъ, който теже е групиралъ, миролюбивъ и безъ никакви претенции къмъ насъ.

Нѣкой народенъ представителъ: Ха така, какъ си го!

Председатель Никола Логофетовъ: Г-да! Недейте прекъсва, за да свърши ораторът по-скоро!

Коста Божиловъ: Свършвамъ. — Само едно правителство съ такъвъ курсъ, г-да, може да бѫде абсолютна гаранция, че нѣма да станат никакви изненади, че цѣломкупниятъ народъ ще стои задъ него съ будно внимание, съ готовност да се жертвуватъ. Но ако е въпросъ за гласуването на единъ бюджетъ при този правителственъ курсъ, който сега се следва, азъ бихъ си помислилъ дали да гласувамъ този бюджетъ.

Обаждатъ се: Ей-ай!

Коста Божиловъ: Но, г-да народни представители, понеже се касае да се дадатъ срѣдства за организирането на нашата отбрана, на нашата защита, понеже се касае да се осигури нормалниятъ животъ на войската, нормалното снабдяване на войската, възпитанието и обучението на нашата войска, въоръжението на цѣлия народъ — да бѫде готовъ когато потребва, да знае, че е въоръженъ, че е снабденъ, и когато отива да се бие, да защищава родната, да защищава границите, свободата и независимостта, да е сигуренъ, че има срѣдства, че нѣма да изпадне въ страшни положения, за каквито сме слушали много пъти през миналата война — азъ заявявамъ, че съмъ съгласенъ да се дадатъ на войската срѣдства толкова, колкото сѫ нуждни. Азъ заявявамъ, че не съмъ противъ бюджетъ, защото съ него се даватъ всички възможности, каквито можемъ да дадемъ, за осигуряването на нашата свобода и нашата независимост. (Рѣкоплѣскания)

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Иванъ Русевъ.

Иванъ Русевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Имахъ много добрия случай да бѫда миналия денъ въ бюджетарната комисия и да изслушамъ изложението, което направи г-нъ военниятъ министър върху работите, които ставатъ въ армията, върху нейната подготовка.

Отъ изложението, което имахъ голѣмата радостъ да чуя, излѣзохъ обладанъ съ чувство на голѣма радостъ, че въ армията кипи работа, че въ армията се развива всичко, що е нужно въ всички области на нейната подготовка; че се работи върху нейния умственъ уровень; че се работи върху моралната й сила; че се работи върху командния ѝ съставъ; че се работи за материалната подготовка на армията. И заради това съ радостъ ще гласувамъ бюджета, защото срѣдствата, които дава бедната българска държава, стигатъ по своето назначение — да се подгответъ войската да изпъни своя дѣлъ, когато бѫде повикана да го изпълни. Ще гласувамъ бюджета и съ едно съжаление, което, предполагамъ, е на всички народни представители, както и на правителството, включително на министра на финансите и на воения министър — че не е дадено повече, а не е дадено, защото не е могло да се даде. Но предполагамъ, че през време на упражнението на бюджета всички срѣдства, които могатъ да бѫдатъ спестени, ще бѫдатъ далени за подготовка на войската. Времето, въ къето живѣмъ, изисква това.

Действително, войската не създава материални ценности, които могатъ да се опипатъ, които могатъ да се видятъ. Но ценосигтѣ, които тя създава, сѫ твърде много, твърде многообразни и твърде голѣми. Преди всичко, тя въ мирно време е една обширна школа за българския народъ. Младите хора, навършили 20 години, постичватъ въ редовете на войската, за да бѫдатъ подгответъ като бойци, годни да нанасятъ победи. Въ войската се насаждатъ голѣма редица отъ извици, които могатъ да се нарекатъ действително културни навици: чистота, редъ, точностъ, лобръсъвѣтностъ и преданостъ при извършване на дадена работа, спретнатостъ, взаимно уважение, взаимно довѣрие, честностъ, другарство, въ името на които често става и самопожертуването; подчинение на законната власт, което е една голѣма добродетель. Въ войската се калыва тѣлото на младия български гражданинъ, които почва да вижда въ себе си сили, които по-рано не е подсъзиралъ. Войската създава силъ духъ. Тя дава убеждението, че пътът къмъ успеха всѣкога е съпроводенъ съ трудъ. Тя калыва волята да се преодоляватъ всички прѣкви по пътя на успеха. Внушава се, че нѣма победа, къмъ която се отива безъ кръвь. Пътът на победата всѣкога е бивалъ и ще бѫде облѣнъ съ изобилна кръвь.

Владението на оръжието създава самоувѣреностъ. Въобщѣ, съ възпитанието, което войската дава, подгответъ победата по най-серioзенъ и по най-добъръ начинъ.

Българската войска, г-да народни представители, не знае друго, освенъ да побеждава. Въ своя кратъкъ животъ отъ освобождението досега, въ редицата войни, които България води, нашата войска само побеждава. Още въ 1885 г., още въ първите дни на своето съществуване, нашата войска, оставена безъ вещи командуване, оставена на силитѣ на българските млади офицери, които още едва се сформираха като такива, спечели победи. Тая малка война я посочвамъ, защото тя е, може би, първата причина за

оная самоувѣреностъ, за ония крила, съ които българскиятъ народъ полетѣ въ устрема си да върви напредъ. Въ тая война има драматични случаи, достойни да бѫдатъ изучавани отъ всички български гражданинъ. Следъ тая война българскиятъ народъ можеше да произнесе две думи съ голѣмо съдържание: „Азъ мoga“. Азъ мoga да живѣя като народъ, като държава всрѣдъ народъ и държавитѣ съ желанието за взаимно уважение. И действително, ако единъ човѣкъ или единъ народъ може оправдано да произнесе думите: „Азъ мoga“, наистина той ще може. И българскиятъ народъ можа следъ това да заживѣ така, както трѣба да живѣе единъ независимъ народъ, съ желанието да бѫде почитанъ и уважаванъ. (Рѣкоплѣскания)

Войнитѣ 1912—1913 г. и 1915—1918 г. сѫ една дълга редица отъ победи. И нека не се смѣта, че ние сами се хвалимъ. Ще си позволя да ви съобща едно отъ най-вещътъ мнения, мнение на едно най-вещъ лице, на единъ началникъ-щѣсть на действуваща армия на една велика воюваща сила, срещу която ние се бихме. Той лично предъ менъ по най-серioзенъ начинъ ми засвидетелствува оценката, която командуването на тая армия е усвоило за армиите отъ нашия съюзъ. На първо място е поставена българската армия по отношение на нейното командуване и по отношение на нейната доблестъ, т. е. за нейната най-висока бойна способностъ. (Рѣкоплѣскания) Е, г-да, нека тогава да си позволя да се обѣрна къмъ г-на военния министъръ: г-нь генералъ, за издигане морала на нашата армия необходимо е да последваме примѣра на всички други страни, да се увѣковѣчимъ паметта и заслугите на ония наши генерали, които учиха на насъ, които създадоха българската армия, които нанесоха победи и спечелиха това голѣмо име на българската армия, а заедно съ него и на българската държава, предъ цѣлия свѣтъ. Азъ ще си позволя да помена нѣкояко име, които правятъ честь наимъ, но които биха правили честь и на всички армии, имената на които, ако не бѣха у настъ, а бѣха на друго място, щѣха да бѫдатъ отдавани увѣковѣчени. Ние имаме единъ генералъ Тошевъ, победителътъ въ Добруджа, единъ генералъ Киселовъ, победителътъ при Тутраканъ, единъ генералъ Колевъ, най-бележитиятъ кавалерийски генералъ всрѣдъ всички воюващи страни (Рѣкоплѣскания), единъ генералъ Фичевъ, създателътъ на талантливия оперативенъ планъ, единъ генералъ Димитровъ, победителътъ при Бунаръ-Хисаръ и Люле-Бургасъ, единъ генералъ Бояджиевъ, който съ дивизията си проби вражеския фронтъ и съ единъ изкусенъ маневъръ накара дѣсното най-силно вражеско крило да отстъпи и даде началото на нашия успѣхъ въ този генералъ бой, единъ генералъ Тодоровъ, победителътъ при Булаиръ и Калиманци, единъ генералъ Вазовъ и генералъ Кирковъ, победители единиятъ на източния секторъ, а другиятъ на южния секторъ при Одринъ — всички покойници. Нека помена и името на единъ отъ най-талантливите наши пълководци, които още е живъ, г-нь генералъ Ивановъ (Рѣкоплѣскания). Нека да ми прости почтениятъ генералъ, че си позволявамъ да наруша неговата чрезмѣрна скромностъ, която огива дѣтамъ, че даже не го забелязваме при голѣмите наши бѣйни празници. Генералъ Ивановъ ни даде Одринъ Победата при Одринъ е единъ отъ най-голѣмите образци на българския воененъ гений. Победата при Одринъ принадлежи нему и по организация, и по изпълнение. А неговото дѣло въ междуъзъническата война, ако и съпроводено съ отстъпление, съ трагедия, го туря на по-високо място, отколкото заслужата му при Одринъ.

Всички тия генерали, г-да, живѣха въ мизерия. Нѣкои не си дѫждаха и си огидоха така незаделязани за всички ни. Отъ тѣхните имена, отъ тѣхните дѣла, отъ тѣхните подвизи българската армия ще черпи поука, ище се издига, ще крепне нейниятъ моралъ, ще черпи вѣра, че тя може да създава подвизи, може да създава победи.

И българската армия се готви да побеждава. Азъ бѣхъ твърде много щастливъ да чуя онова, което става въ българската армия, отъ тaka авторитетното изложение на г-на военния министъръ. Видѣхъ каква голѣма работа кипи тамъ въ войската, работа, която подозирахъ и която знаехъ може би отъкъслечно. Сега, следъ като чухъ авторитетното изложение на г-на военния министъръ, съмъ твърдо увѣренъ, че нашата армия, която винаги е побеждавала, и утре пакъ ще побеждава. (Рѣкоплѣскания)

Българската армия е живѣла всѣкога, днес живѣе и увѣренъ съмъ, че ще продължава да живѣе, съ народните идеали и съ народните възделения. Тя не се интересува отъ настроенията на една или други политическа група. Тя не живѣе съ настроенията на една или друга политическа срѣда. Тя живѣе съ идеалътъ и възделенията на народа. Тя не се интересува дали изборитѣ сѫ били свободни или не сѫ били свободни. Тя не се интересува дали има цен-

зура или нѣма цензура, дали цензурана е слаба или сила. Съ тѣзи въпроси ще се спрява свободниятъ български гражданинъ, който не носи мундири. Нашата войска живѣе съ идеалитъ и възделението на народа, но не съ преходящи настроения и спекни. Тя, обаче, може да се интересува и се интересува сътъ това, дали въ страната има срѣда, която по едно глупаво подражание, безъ да има свой просвѣтенъ умъ, иска да руши устоитъ на страната. Да, сътъ това българската армия може да се интересува и ще се интересува. Нашата войска има една задача — да се готви, както казахъ, за победи. Пазителка на своята клятва, обединена овото своя Върковенъ вождъ, Царя, тя трѣба да се интересува сама дали българската държава въврви къмъ до-стинането на българските идеали. Когато нашата армия така се готви, тя действително ще бѫде надежденъ стражъ за независимостта и съществуването на страната, ще въдъхва на всички вѣра, че когато българскиятъ граждани бѫдатъ повикани да изпълнятъ своя дългъ подъ победнитъ знамена на храбрите полкове, действително ще успѣе да осъществи идеалитъ на нацията, и, дай Богъ, безъ страхъ, че отново други хора ще съборятъ онова, което тя ще снесели.

Всички ще гласуваме бюджета за войската и ще го гласуваме, г-да изрѣли представители, съ убеждението, че тѣзи срѣдства, които се даватъ, ще идатъ въ полза на армията.

Г-да народни представители! Ще си позволя да се обрѣна къмъ г-за министра на финансите съ следния въпросъ: не бихте ли могли, г-не министре, да направите единъ жестъ и да се съгласите да се впише въ бюджета една сума отъ 3-4-5 милиона лева за създаването на единъ фондъ за увѣко-възвишаване доблестта и устрема на българския воинъ, не на пезнайния воинъ, какъвто въ България нѣма, защото въ България има известенъ воинъ, а той е българскиятъ воинъ, и заедно съ това да се махне отъ площада на Александър Невски оия паметникъ на унищие и унижение, като му се намѣри място нѣкъде тамъ на гробищата или съвсемъ се разрушатъ.

Съ, тѣзи пожелания азъ заявявамъ — и съмѣтамъ, че изразявамъ мнението на всички — че ще гласуваме бюджета на Въсниното министерство съ твърдата вѣра, че българската армия презъ 1940 г. ще увеличи още повече своята мощь и своята сила. (Рѣкопльскания)

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Дени Костовъ.

Дени Костовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Днесъ ще гласуваме бюджета на Министерството на войната, г-да, съществува откато свѣтътъ съществува и тя ще бѫде докато свѣтътъ съществува. Най-стариятъ институтъ въ свѣтъта, това е войската. Българската войска е по-стара отъ самата българска държава, защото бащата на българската държава, Аспарухъ, съ своето малко храбро воинство премина Дунава и образува българската държава. Войската е била презъ всички времена най-съвършената, най-хубавата организация, създадена отъ човѣка презъ всички времена, презъ всички вѣкове.

Българската войска, г-да народни представители, е била и ще бѫде гледано на българския народъ, защото тя въ своите стройни и дисциплини редове е събрала най-достойнитъ български синове, елита на българския народъ. Въ лицето на българската войска българскиятъ народъ винаги се е оглеждалъ. Той е виждалъ въ нея своите достоинства, своите заложби и своите добродетели.

Родоначалникъ на войската на третото българско царство е нашето опълчение. Тамъ на върха Шипка, въ лицето на българския опълченецъ довършавящъ 500-годишнъ робъ съ изправена глава и гордо чело показа на цѣлния свѣтъ, че българскиятъ народъ не е умрълъ, че той е живъ и че саслужава да има свободенъ животъ подъ божието сълнце.

Българскиятъ народъ обича своята войска. Той е билъ винаги готовъ и е готовъ и сега да служи подъ нейнитъ знамена. Той знае, че ако не иска да служи, ако не иска да носи меча на българската войска, ще бѫде принуденъ да носи меча на своя победителъ като робъ.

Презъ време на войнитъ за нашето народностно обединение българскиятъ народъ, въ мнозинството си отъ овчари, орачи и работници, въ кратко време се преобрази на въоръжена стихия, като ураганъ се понесе на югъ и още въ първите минути се изпреди предъ най-твърдите вражки крепости и ги срина до основите. Българската войска презъ време на войнитъ извърши най-дългия победенъ маршъ, какъвто човѣчеството помни следъ марша, извършенъ отъ войниците на Наполеона.

Г-да народни представители! Днесъ една част отъ Европа е въ война. Синоветъ на най-культурните нации сѫ въ окопите. Българскиятъ народъ, който отъ освобождението насамъ води четири войни за своето обединение, познава войната и сега желае да остане незасегнатъ отъ нейния пожаръ. Но, г-да народни представители, да останемъ неутрални докрай, това не зависи само отъ настъ. Ето защо, ако искаме въ днешнитъ изключителни времена българскиятъ народъ да запази своята независимост и свобода, той трѣба да се готви, защото народъ, който се отказва да се бори, такъвъ народъ го очаква близка смъртъ.

Днесъ, когато на нашето внимание се представя да гласуваме бюджета на нашата малка, но доблестна и храбра войска, бюджетъ, който предвижда всички онѣзи срѣства, които сѫ необходими за материалното, вещественото снабдяване на нашата войска, бюджетъ, който има за задача да подхрани борческия несъкрушимъ духъ на българската войска, ние, които сме представители на българския народъ, ще го гласуваме, съ което ще докажемъ и подчертаемъ още единъ пѣтъ, че обичаме българската войска, защото тя е най-голямата ни надежда въ днешнитъ усилини времена, които преживява свѣтътъ, които преживява и българскиятъ народъ. Да живѣе българската войска! (Рѣкопльскания)

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Дени Костовъ.

Дени Костовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! При дебатътъ по бюджета на Министерството на войната азъ вземамъ думата само за 5 минути, безъ всички претенции на компетентънъ, защото възрастта ми ѝ отредила да завѣрши своята воинска кариера като редникъ отъ българската армия въ 1918 г. И затова не мисля, че на мене се пада да се спра върху военния бюджетъ като техническо построение. Азъ се позовавамъ на даннитъ, които г-нъ воениятъ министъръ даде въ бюджетната комисия и които ме успокояватъ като представител на народа и като гражданинъ на държавата. Азъ съмъ дълбоко убеденъ, че тѣзи данни отговарятъ на действителното положение на родната войска и затова съ увереностъ, съ широко сърдце и съ напълно спокойния съвѣтъ ще гласувамъ бюджета на Министерството на войната.

Но азъ мисля, че, редомъ съ техническия строежъ на бюджета на Министерството на войната, предъ насъ, и специално предъ нашите войскови начальници, те слага и единъ другъ елементъ, много същественъ и много важенъ — психологическиятъ елементъ. Той не може да бѫде отразенъ въ параграфите на бюджета, той че може да бѫде отразенъ въ съответните графи, начертани отъ техническиятъ, но той трѣба да бѫде проведенъ на дѣло. Думата є за моралното въоръжение на нацията, за подготовката на българския селяшки народъ, за създаването на готовностъ въ всички срѣди на народа ни да се бракътъ независимостта и сигурността на държавата.

Уважаеми г-да! Строежътъ на българската войска е въврѣмъ винаги подъ единъ особенъ Ѵгъмъ. Ние сме били винаги една атакуваща войска. Ние имахме национални идеали, които трѣбахме да реализираме и затова ѡли 40-50 години подготвявахме нашата войска да отива да освобождава поробените братя. При днешната конюнктура, на българската войска се слага по-друга задача, която измѣня психологическата база на организациите. Днесъ българската войска има преди всичко де-фазивни, отбранителни задачи — да брани границите на нашето отечество. А за една отбрана, която е нѣщо по-мично и по-тежко, психологическиятъ елементъ е много важенъ, много същественъ. Той играе решителна роля. И затова азъ мисля, че трѣба да се напомнятъ на г-на воениятъ министъръ и други нѣща, които сѫ много дребни нагледъ, но които, споредъ мене, иматъ широко и важно отражение.

Г-да народни представители! Когато азъ, обикновениятъ български гражданинъ, констатирамъ, че единъ отъ най-голямите водачи на българската войска, чието име е свързано съ величавата епопея на последната война, г-нъ генерал Жековъ, главнокомандуващиятъ на българската армия отъ 1915 до 1918 г., живѣе въ нечувана мизерия — позволявамъ си тая нескромност и нетактичност да заявя това — азъ си мисля, че ние не правимъ достатъчно за насыщдане на народния духъ или же стигаме до положение, което е още по-тежко.

Азъ съмѣтамъ, г-да народни представители, че въ дѣла на военния министъръ лежи и една друга задача: да се замисли за ония войскови начальници съ престижъ и авторитетъ, които излизатъ изъ редовете на редовната войска

и минаватъ въ запасъ. Защото е страхото психологическото въздействие върху български гражданинъ, върху сърдния човѣкъ въ тая държава, да вижда единъ отъ най-добрите министри на войната, съ голѣмъ престижъ и авторитетъ, като генералъ Луковъ — позволявамъ си тая нетактичностъ, може би, да го назова — да биде днесъ представителъ и параванъ на една чужда търговска фирма — дружество „Петролъ“; или да вижда българскиятъ народъ, че единъ бившъ министъръ на просвѣтата и добъръ генералъ отъ българската войска, като генералъ Радевъ, е представителъ на иѣкава-си тютюнова фирма Такворянъ; или да вижда войскови начальници, които сѫ свързали името си съ войната и воинишката слава на войската, на мѣста, кѫдето тѣ не трѣба да отиватъ — доставчици на Военното министерство или паравани на съмнителни търговски фирми. Ако на свещеника не е позволено да се занимава съ външни и странични иѣща, аѣзъ мисля, че е редно и полезно Военното министерство да не допуска войсковите начальници, когато излизатъ изъ редовете на редовната войска, да минаватъ къмъ занимания, които понижаватъ престижа на поста, който сѫ заемали, и на поставятели, които може би ще заематъ въ бѫдеще. (Рѣкоплѣскания отъ иѣкои народни представители)

Аѣзъ мисля, г-не министре на войната, че по тия дребни и малки въпросчета, които днесъ си позволяватъ да сложа, вие ще вземете мѣрки, за да се стигне до опона, което аѣзъ най-много обичамъ да повтарямъ и което винаги съмъ наричавалъ мерадно въоръжение на нацията. Нека да не си затваряме очитъ и да не забравяме, че бойните срѣдства, че най-добриятъ военни снаряженія иматъ стойностъ нула, когато сѫ поставени въ омѣчъ на войскови части безъ духъ. Хиляди аероплани на полската армия, най-често десятки хиляди бойни ордия не оказаха никаква съпротива, защото духътъ на народа липсаше, отсътствуващъ отъ фронта. И обратното: една ищожна и малка държавица като Финландия, съ 150-200 или 300 хиляди въоръжени хора по своите граници устоя дosta време срещу огромния и тежъкъ напискъ на една 200-милионна държава. Този психологически елементъ е по-сѫщественъ и по-важенъ въ момента и върху него аѣзъ моля представителя на войската въ тая сграда да отдѣли първое внимание.

И още една последна бележка, съ която искамъ да завърша. Г-да народни представители! Иѣма защо да си затваряме очитъ предъ фактите и предъ близката действителностъ на недалечното минало. Нашата войска по върховетъ на своето командуване, за голѣмо съжаление, въ последните иѣколко години отбелзала иѣколко факти много тежки и много страшни. Ние стигнахме до положението следъ 19 май и около 19 май военни начальници на българската войска да конспираратъ и да подронватъ Трона на българското отечество. Ние доживѣхме, висии военни да вършатъ клетвопрестъпничество, което остана ненаказано и което въ никой случай не бива да се повтаря. Войската е имала, има и ще има само единъ вождъ. Това е Върховниятъ водач на нацията, това е Царътъ на българите, това е този, когото конституцията и всенародното чувство на преданостъ и любовъ сочатъ като водач на войската и като водачъ на народа. (Рѣкоплѣскания) И аѣзъ съмъ доволенъ отъ декларацията на г-на военния министъръ и отъ обясненията му въ бюджетарната комисия, че днесъ българското воинство — разбираамъ воинството по върховетъ, защото въ събитията на 19 май войската въ низините, въ солзащики релици остана вѣрна на своята клетва и на своя Върховенъ вождъ — се вѣрхновява отъ високото чувство на любовъ и преданостъ къмъ Върховния вождъ на нацията, за да се развива дѣлъто на войската въ миръ, спокойствие, дисциплина и за да биде българската войска готова да посрещне тежките дни, които идватъ въпрѣки насъ и които ще дойдатъ въпрѣки насъ, защото събитията и животътъ не търсятъ и не очакватъ нашето съгласие.

Следъ тѣзя иѣколко малки и дребни бележки, които направихъ по бюджета на Министерството на войната, аѣзъ заявявамъ: съ спокойна сърѣсть и съ пълно съзнание, че изпълнявамъ дѣлъ си на представителъ на народа, ще гласувамъ бюджета на Министерството на войната. (Рѣкоплѣскания отъ иѣкои народни представители)

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата последенъ народниятъ представителъ г-нъ Сотиръ Яневъ.

Сотиръ Яневъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Бюджетътъ на Министерството на войната всѣкога е разглежданъ въ българския Парламентъ съ достатъчно внимание и сериозность. Г-да военниятъ министри, които сѫ стояли на министерската маса, сѫ били винаги благодарни, когато въ връзка съ бюджета се е правила разумна

критика. Самиятъ Парламентъ е показвалъ винаги широко разбиране за нуждите на войската и за нейната роля. И ако има нѣщо ново сега при разглеждане бюджета на Военното министерство, това ново аѣзъ го виждамъ въ обстановката, въ която е поставенъ свѣтътъ и България, и въ специалните условия, при които е поставена българската държава, при които условия войската, нейната организация, отношението на народа къмъ нея и политиката, които се прави съ войската и чрезъ войската, намира по-особенъ интерес въ нашата общественостъ и въ Парламента.

Г-да народни представители! Военниятъ бюджетъ бѣше достатъчно поясненъ въ бюджетарната комисия. Експозето, което направи г-нъ военниятъ министъръ, бѣше тѣлъ интесно. То бѣше направено въ присъствието не само на членовете на бюджетарната комисия, но и на много народни представители, които проявили интерес къмъ организацията на българската войска и къмъ нейните разходи.

Обясненията на г-на министра, които ние чухме, данните, които ни се дадоха, сѫ извѣрено много утешителни. Тѣ създаватъ въ настъ едно чувство на сигурностъ, едно чувство на задоволство, защото това, което е направено презъ последните години, особено това, които се направи презъ последните две години, е несъмнено единъ голѣмъ прогресъ.

Българската войска е изживѣла въ последните години доста тежки дни, тежки условия, при които се е градило нейното дѣло. Трѣба да се признае, че винаги е имало военни и политики които сѫ оценявали ролята на войската и нейното значение за държавната сигурностъ. Но трѣба да се признае такъ сѫщо, че въ течение на 15-20 години въ нашия обществен животъ, въ политически борби, които сѫ се развивали, войската не въ всички обществени срѣди е била на особена почта. Истината е, че въ нашия народъ, който тачи възничнѣ традиции, които се възхищава отъ военни подвиги, който живѣе съ спомениетъ отъ войните, има сѫщевременно едно критическо чувство къмъ войната и къмъ войската, което трѣба да биде обяснено. То се дѣлжи до известна степень на общото разочарование, което свѣтътъ, включително и нашиятъ народъ, привържъвътъ отъ войната. Неуспехътъ съзладоха това разочарование въ нашата общественостъ. У настъ, въ низините на народа, по фланговѣтъ винаги се намираха известни резерви къмъ ролята на войската, къмъ военната политика изобщо. Имаше единъ духъ на пасифизъмъ, на миролюбие живѣха съ едно чувство, че война никога нѣма да има или скоро нѣма да има, че въпроситъ, които настъ ни интересува, ще бѣдатъ разрешени по миролюбивъ начинъ. И живѣйки въ тая атмосфера, въ последните години се чувствуващъ едно отчуждение на народа отъ войската. Това отчуждение, както казахъ, както обяснихъ, не се дѣлжише на чѣкоя особена пропаганда; то се дѣлжише на една надежда, че войската, като срѣтъ за национална политика, нѣма да биде употребена скоро и че въпроситъ, които вълнуватъ нашия народъ, ще получатъ миролюбиво разрешение, такъ както се налѣваше цѣлиятъ свѣтъ.

Новото, което сега имаме, новото психологическо настроение, което се очергава, е едно разочарование отъ тѣзи належащи днесъ на нова смѣтка войната дава образъ и стиль на времето, днесъ на нова смѣтка войната се явява като срѣтъ за разрешаване на голѣмите събития въ-проси и на въпросите, които дѣлятъ народите и държавите. И ние се намираме въ интересенъ психологически моментъ на едно пречупване, единъ моментъ, въ който се забелязва постепенно промѣняване отношенията на народа, въ всичките му разклонения и въ всичките му политически идеологии, къмъ дѣлъто на войската. Този моментъ е извѣрено много интересенъ. Аѣзъ говоря за отношението, което се очергава долу, едно отношение, което заслужава нашите грижи, защото ние, които дебатираме военния бюджетъ въ Парламента, забелязваме, че всички народни представители, които се изредиха да говорятъ — и отъ опозицията, и такива, които сѫ били голѣми военачалници и редници, въобщѣ отъ всички срѣди — сме почти обединени, имаме еднакво отношение, еднаква оценка за българската войска и за нейната роля. И ако аѣзъ вземамъ думата по бюджета на Министерството на войната, за да кажа мнението си, то е именно, защото искамъ да обърна внимание на това, каква оценка ще се получи долу, какво впечатление ще се създаде тамъ отъ това, което тукъ се говори, отъ отношението, което Парламентъ има къмъ българската войска. Мисля, че ние трѣба да подномогнемъ този процесъ на изясняване, на освобождаване отъ пасифистическия илюзии, въ които сме живѣли добросъвестно, за да насочимъ нашия народъ къмъ единъ реализъмъ и да повдигнемъ интереса, вниманието и съчувъ-

ствието му къмъ дългото на българската войска. Това го казвамъ, защото то се налага отъ интересите на българската държава. И вътъ това отношение дебатът ще бѫде интересни. Когато народът долу чуе и разбере, че българският Парламентъ е единодушенъ въ отношениието си къмъ войската, той ще бѫде убеденъ, че действително е настъпилъ моментъ, въ който войската тръбва да бѫде издигната въ съзнанието на цѣлия народъ, за да може върху нейната сила, върху нейната мощь да се гради и държавната сигурност.

Г-да народни представители! Като казвамъ тая мисъль, азъ искамъ да кажа две думи за това, което ние наблюдаваме, безъ да бѫдемъ компетентни и специалисти, въ войската. Азъ съмъ участвува въ тая войска и имамъ известни наблюдения, които съмътамъ, че е интересно да бѫдатъ съобщени. Азъ имамъ чувството, че българската войска презъ последните години има едно много ценно качество и едно предимство предъ много други военни организации. Това е интелигентността на военния кадъръ, една интелигентност, която е правила впечатление на всички, които съмъ влизали въ контактъ съ организацията, съ човѣшкия материал на българската войска. Чужди военни аташета съмъ се възхищавали отъ българския войникъ, отъ неговата схвътливост, разбиране, ориентиране въ манипулацията съ технически съоръжения, които му се повѣряватъ. Ние имаме единъ интелигентенъ войникъ, ние имаме единъ войникъ, който бързо се ориентира въ службата и въ всенна техника. Тая интелигентност на войника тръбва да бѫде използвана за една по-голяма самоинициатива, защото при самоинициатива, която е особено ценна и особено важна презъ време на война, ние можемъ да разчитамъ съ по-малъкъ командуващъ кадъръ да прясвимъ по-голяма боева сила.

Освенъ това, г-да народни представители, азъ мисля, че е съсъсъ важно за организацията на войската дисциплината. Нашата военна дисциплина, това го знаемъ опитъ, е построена върху проучвания на психологията на българина. Тази психология обуславя организацията на войската. Нѣма никакво съмнение, че българинътъ, когато е войникъ, билъ въ казармата, билъ на бойното поле, има чувството за доброволно подчинение. Това чувство за съзнателно повинование тръбва да бѫде възпитавано въ него, тръбва да бѫде утвърдено, за да не прави впечатление дисциплината съ своята сурвостъ, защото сурвостът не отговаря на психиката на българския войникъ. Отношението, което офицерътъ има къмъ войника, е много важно и съществено за запазването духа и бойните качества на една войскова част. Тамъ, кѫдето дисциплината се е проявявала сурвово, тамъ, кѫдето е имало паданто отношение къмъ войника, тамъ се е чувствувало разложение, чувствувало се е понижение на войнишкия тухъ, чувствувало се е въ края на краищата разхлабване на самата дисциплина. Желателно би било командуването да се съобрази съ порастналата интелигентност на българския войникъ, и дисциплината, която се провежда, да бѫде повече основана и укрепена върху съзнанието, върху убеждението, върху самоповиновението, отколкото върху сурвови мѣрки, които винаги създаватъ реакция въ войнишките срѣди.

Вънъ отъ това, г-да народни представители, единъ голямъ въпросъ бѫше да обезпечимъ, да осигуримъ снабдяването на войската съ граждани, които психологически съмъ подгответи за задачата на войската. Нѣма по-голямъ въпросъ за българския войникъ на фронта отъ неговото семейство, отъ това, което той остава въ село. Азъ съмъ извѣнредно много доволенъ, че вътъ нѣколкото законодателни мѣрки, които тукъ се взеха, грижата за войнишкото семейство намѣри едно заслужено място. Защото войникътъ, вънъ отъ постоянната му тревога, вънъ отъ постоянните въпроси, съ които той живѣе на фронта, има единъ интименъ миръ — домътъ, семейството, жената, децата. И ако въ миналите войни нѣщо куцаше, то бѫше преди всичко неуредицата въ тила. Говори се на тая тема, излишно е да отивамъ въ голѣми подробности. Азъ съмътамъ, че тия законодателни мѣрки, които се вземаха чрезъ закона за гражданската мобилизация, чрезъ мѣрките противъ спекулата, създаватъ чувство на облекчение у войника, който вижда, че има грижа за неговото семейство. Това е естествено допълнение къмъ всички ония мѣрки, които се отнасятъ прѣко до добрата организация на войската.

Ние имаме дѣлга да обѣрнемъ вниманието на нашия народъ, на цѣлата българска интелигенция, която се е отнасяла винаги отрицателно къмъ войната като факторъ въ международния животъ, че да имашъ здрава войска, да имашъ духъ въ войската, последната тръбва да бѫде добре екипирована, добре подгответа и технически

въоръжена съ всичко, което е необходимо за изпълнението на нейната задача. А това нѣщо е свързано съ материали разходи. Критика може да бѫде правена за това, докѫде тръбва да отидатъ тия разходи.

Г-да народни представители! Когато кажемъ „а“, тръбва да кажемъ и „б“. Ако ли е вѣрно, че цѣлиятъ народъ има убеждение, че българската войска тръбва да бѫде не само съ боенъ духъ, но и снабдена съ всичко, което е необходимо, за да върши работата, ако стане нужда, ще тръбва да се примиримъ и да създадемъ въ страната убеждение, че бюджетните разходи, които се правятъ за войската, сѫтъ една необходимост и че ние тръбва да ги понесемъ въ името на по-голѣми държавни интереси. Тръбва да бѫде париранъ всѣки опитъ да се демагогствува и да се търси какво е съотношението между разходите за войската и останалите разходи за държавата. Тая пропорция въ сегашните времена е нарушена, понеже се касае до голѣми държавни интереси. Народътъ тръбва да знае, ние тръбва да му го съобщимъ, тръбва да му разкажемъ, че тия разходи, които се правятъ сега за нуждите на войската, сѫтъ абсолютно необходими, че чрезъ тия разходи ние ще напълнимъ раниците на българския войникъ, за да не става онова, къто навремето ние чувахме да става по фронтовете — войникътъ пѣхата единъ рефренъ: „Праздна раница не пази граница“. Предварителната грижа да напълнимъ раницата, да пригответимъ всичко онѣва, което е необходимо, е актъ на предвидлива военна политика, която българскиятъ Парламентъ добре разбира, добре оцени и затова съ такова единодушие даде и ще даде материалните жертви, чрезъ които да се постигне тази цель — добро екипирани на войската.

Последниятъ въпросъ, по който искамъ да кажа нѣколко думи, е следниятъ. Макаръ че ние даваме такива грамадни срѣдства за нуждите на войската, макаръ че ние се занимаваме много съ този голѣмъ въпросъ, снабдяването на войската, който дѣйсвително ангажира и времето на Парламента, и обществения интересъ, нека да се знае, че войската, като единъ апаратъ на държавата, сама не прави политика. Никой нѣма право да съмѣта, че когато българскиятъ Парламентъ гласува значителни кредити за Военното министерство и когато българскиятъ Парламентъ гласува закони, които иматъ отношение къмъ военните задачи на държавата, че съ това ние правимъ нѣкаква особена военна политика, и да бѫде изтълкувано, че това е политика на дѣрънкане на сабли, на дѣрънкане на оръжие. Ние тръбва да отхвърлимъ този упрѣктъ и да подчертаемъ, че Военното министерство не прави политиката, а политика я прави отговорното правителство. Следователно, това, което ние правимъ тукъ, е вземане на редица превантажни мѣрки, за да посрещнемъ изменениетъ. Инициативата за политиката на държавата, за отношението къмъ събитията, за външната политика, си остава на правителството. Следователно, военните разходи, военните мѣрки, които вземаме съ редица законоположения, тръбва да бѫдатъ съмѣтани като подготовка, като организация на единъ важенъ секторъ отъ нашия държавенъ животъ, обаче отъ това никой нѣма право да изважда заключение, че българската държава, че българското правителство е тръгнало по пътя на нѣкакви военни замисли и на нѣкакви военни авантюри. Подобно нѣщо нѣма. Ние сме ясни и категорични въ политиката на миръ, въ политиката на неутралитетъ и въ нашата готовност, при нужда и при предизвикателство, да запазимъ интересите на държавата даже съ цената на военни жертви. И вътъ това отношение Парламентътъ е единъ, Парламентътъ е единодушенъ. Нашето единодушие тръбва да бѫде проведено и долу, за да имаме абсолютно единодушие и на народа, и да знаемъ и приятели, и противници, че България е малка, но сила държава, съ достатъчно високо бойно качество; и че ако има нѣкоя държава на Балканския полуостровъ, която е решена да брани своята свобода и независимостъ, това е България. (Рѣкоплѣсканія)

Председателъ Никола Логофетовъ: Г-да народни представители! Разискванията по бюджета на Военното министерство приключиха. Ще пристъпимъ къмъ приемането на бюджета параграфъ по параграфъ.

Има думата г-нъ докладчикътъ.

Таско Стоилковъ: Г-не председателю! Азъ правя предложение да се гласува бюджетътъ съ акламация.

Председателъ Никола Логофетовъ: Моля г-нъ Стоилковъ да си оттегли това предложение. Ще минемъ бюджета на набързо, за половинъ часть, както си е по правилника, както си е редно. Акламациите ще ги направимъ накрая.

Димитъръ Пешевъ: И по конституцията е така.

Таско Стоилковъ: Азъ правя това предложение.

Председателъ Никола Логофетовъ: Моля Ви да си оттеглите предложението. Нѣма да го гласувамъ.

Обаждатъ се: Той го оттегля.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)
„Министерство на войната.

Глава I.

Заплати, обезщетения, премии и др. лични възнаграждения.

§ 1. Заплата на служителите по военното ведомство, съгласно обяснителната таблица — 497.130.000 л.“

Въ обяснителната таблица къмъ § 1 комисията направи следните поправки. На стр. 17, въ „10. Ветеринарно-ремонтна служба“, на втория редъ, месечната заплата единому, вмѣсто 5.680 да се чете 5.480.

На стр. 19 въ „в) Военно-инженерна фабрика“ чиновници, четвъртия редъ, годишната заплата единому, вмѣсто 34.180 да се чете 34.080.

На сѫщата страница въ „Военно-санитарни и ветеринарни учреждения“, третия редъ отдолу нагоре, годишната заплата единому, вмѣсто 26.180 да се чете 26.160.

На стр. 20, въ „в) 7 второстепени военни болници“, 7 възводни командири, годишната заплата единому, вмѣсто 43.960 да се чете 43.920.

На стр. 24, въ „Артилерия“, пунктъ „чиновници“, третия редъ, втората графа, годишната заплата единому, вмѣсто 43.920 да се чете 39.120.

На стр. 25, въ „чиновници“, седмия редъ отъ началото, втората графа, годишната заплата единому, вмѣсто 34.040 да се чете 34.080.

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 1 — заплати на служителите по военното ведомство, заедно съ обяснителната таблица и съ прочетените поправки въ чая, моля, да вдигнатъ рѣка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 2. Премии, обезщетение и възнаграждение на находящите се на служба офицери, подофицери и войници и на уволнените такива презъ настоящата и минали години, съгласно членове 31 и 32 отъ закона за военните лица и чл. 10 отъ закона за попълване войската съ доброволци.

12.5% пенсиянни удържки върху заплатите на уволнените по разпореждане военни лица, за настоящата и минали години.

Възнаграждения: на членовете на реквизиционните комисии и изпълнителните органи, съгласно чл. 13 отъ правилника за прилагане закона за реквизиците; на учениците отъ Железнопътната и Телеграфо-пощенската училища, които сѫ на стажъ, до 300 л. месечно, определени съ заповѣдь отъ министра на войната. На свободно практикуващите медицински и ветеринарни лѣкарни — по 50 л. дневно единому, за изпълняване медицинска или ветеринарна служба въ войсковите части и учреждения, на които не се полагатъ такива лѣкарни, или, ако се полагатъ, длъжността е вакантна, или лицето, което я заема, е въ отпускъ или командировка; на фелдшерите — при сѫщите условия — по 25 л. дневно; на свидетели и на частни лица, повикани за консултации и експертизи по служебни въпроси, при всички случаи, съгласно съ чл. 45 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията; на свещенослужители, хорове и служители, взели участие въ армейски празници и за духовни трѣби, кѫдето нѣма гарнизоненъ свещеникъ.

Възнаграждение на председателя, редактора, писателя по списване на военната история и завеждащия реляции, размѣрътъ на което се опредѣля съ специаленъ правилникъ, одобренъ отъ министра на финансите, до 450.000 л. презъ годината.

Помощи: за лѣкуване на служителите по военното ведомство и на инвалидите отъ мирно време, ако получениетъ въ връзка съ службата болести или повреди, поради които въпросните сѫ признати за такива, изискватъ лѣкуване; помощи за лѣкуване и за погребение — отпущани съгласно съ членове 70 и 71 отъ закона за държавните служители — на наследниците на убити или на умрѣли при изпълнение на службата служители по военното ведомство, за настоящата и минали години.

Премии: за полезни изобретения, съгласно съ чл. 64 отъ закона за държавните служители въ връзка съ чл. 184 отъ правилника за прилагане закона за бюджета, отчетността и предприятията; на служителите, имащи държавна служба повече отъ 25 години, съгласно специалните закони.

Платни и дневни пари, станови, безотчетни и други пари на служителите по военното ведомство и на частни лица, повикани за експертизи и консултации по служебни въпроси — 44.500.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

Глава II.

Веществени разходи.

Храна и фуражъ.

§ 3. Набавяне хранителни продукти за храна на хората въ войската, кадетите отъ Военната гимназия, учениците отъ училищата при железнопътния и свързочния полкове и на трудовациите, придадени къмъ войсковите части.

Фуражни припаси — за храна на добитъка и другите животни, обявени въ щатъ по военното ведомство.

Порционни пари на щатните служители отъ Министерството на войната, както и на учениците и персонала отъ железнопътния и свързочния полкове, които не се числятъ на котловата храна; купуване и наемане места за зеленчукови градини, ниви и ливади и всички разходи по застѣването поддържането и снабдяването имъ съ необходими инвентаръ и снаряжение, както и наемане надничари за обработването имъ; газходи за направа и обзавеждане на кухни, фурни, трапезарии, сушилни, консервни работилници, мелница, складове за хранителни и фуражни припаси и др.; наемане надничари за контролиране меленето на брашното и майсторъ за подготовка на хлѣбари; набавяне гориво за приготвление храната и за отопление, както и за направа и поддържане на отопителните уреди и инсталации.

Наемане на 10 младежи (жокеи) въ конезавода „Божурище“, за гледане на кончета, съ храна по окладъ отъ 20-40 л. единому, и 50 стажанти — подковачи — само съ храна.

Безоглочни пари по 200 л. месечно на офицери, имащи собствени коне.

За изплащане дължимите вноски отъ държавата като работодател, съгласно съ членове 35 и 38 отъ закона за обществените осигуровки, за настоящата и минали години — 456.000.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Облѣкло, постелни предмети, воинско снаряжение, обозъ и упряжъ, домакински и канцеларски поирѣби.

§ 4. Набавяне облѣкло и обуща (въ материали и готовъ видъ) на щатните служители отъ Министерството на войната, на кадетите отъ Военната гимназия, на учениците отъ железнопътния и свързочния полкове, на трудовациите, придадени къмъ войсковите части, и на надничарите, за които е дума въ забележка IV къмъ § 3 отъ бюджета на министерството за 1939 бюджетна година по описание за качеството на материали, количество, срокъ, въ натура или пари, опредѣлени отъ министра на войната; бѣль за войниците и болници служители по военното ведомство, както и всички присъщи разходи по съшиването, поддържането, дезинфекцирането и прането на сѫщото, включително наемане работници за сѫщата цель; направа стелажи за вещевото интендантско имущество.

Пособи: за снаряжение и обзавеждане на новопроизведени офицери, въ размѣръ, опредѣленъ отъ министра на войната.

Набавяне готови предмети, материали и наемане работници за изработка и поддържане на: постелните принадлежности, воинското и канцеларски тоалетни принадлежности, както и на обоза и обозната амуниция.

Обзавеждане и поддържане на работилниците въ частите и химическата лаборатория при Главното интендантство — за интендантски предмети и наемане лица за индустриални цели.

Разходи за освѣтление и за набавяне и поддържане на освѣтителните прибори.

Устройство и поддържане на становете, включително купуване и поддържане палатките.

Разходи за всички домакински и канцеларски нужди, присъщи и необходими за войсковите части, управлений и учреждения, включително разходи за погребение на

ници и за всъкакъв видъ други разходи, за които няма предвиден специален кредит.

Изплащане дължимите вноски отъ държавата като работодател, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за обществените осигуровки, за настоящата и минали години — 212.660.500 л.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангель Вълчевъ: (Чете)

„Въоръжение, бойни припаси и моторни превозни сърдества.

§ 5. Разходи за: попълване, поправка и поддържане въ изправност оръжието, артилерийската материална част, проекторите и принадлежностите; бойните припаси, разходи при стрелбите за обучение на всички родове войски; артилерийската и пехотно-оръжейна амуниция, стоманени шлемове, наблюдателни и измървателни прибори, пособия и всички принадлежности към тяхъ; откупуване правото за фабрикуване оръжие, материална част, бойни припаси и газови маски и купуване материали за опаковката имъ; набавяне шнуркови книги, формуляри и сведения по въоръжението.

Набавяне въ готовъ видъ и материали за направа — складове, стелажи, сандъци, бризенти и др., а така също и всички разходи за извършване лабораторни работи.

Посрещане задължения за доставка на бойни припаси отъ минали бюджетни години.

Наемане работници за нуждите на военните фабрики, безъ Инженерната фабрика — София, при изпълнение на държавни и частни поръчки.

Поддържане въ всъко отношение държавните военни фабрики въ Казанлъкъ и Сопотъ; набавяне за същите необходими машини, прибори, инструменти, както и разходи за: отопление и освѣтление, канцеларски и домакински, учебни пособия, за благоустройствени работи въ района на фабриките, построяване тъснолинейни и нормални линии, пътища, залесяване, отводняване и др. заедно съ необходимия имъ инвентаръ; направа и ремонтиране на всички видове постройки, включително премии и възнаграждения, за изготвяване на екзекутивни планове; разходи за превози, товарене и разтоваряне на всички предмети и материали; застраховка на постройките, работилниците и складовете.

Купуване всъкакъв видъ гориви и смазочни материали за всички видове моторни коли, мотоциклети, велосипеди и всички други машини въ войската, набавяне съдове и приспособления за съхраняването и използванието имъ; набавяне подвижни гаражи; купуване, поддържане и поправка на всички видове моторни коли, мотоциклети и велосипеди въ войската, както и необходимите за тяхъ резервни части и съоръжения.

Разходи за наемане работници, набавяне материали, машини, инструменти и др. за работилниците за моторни коли и изплащане горивото и освѣтлението за същите; построяване железнодорожни линии до резервоарите; набавяне специално облъкло, обуща и ръжавици и технически каталози за обучение.

Набавяне материали по изпълнение частни поръчки отъ частни лица и отъ държавни и общински учреждения.

Изплащане дължимите вноски отъ държавата, като работодател, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за обществените осигуровки — 170.613.500 л.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангель Вълчевъ: (Чете)

„Обучение на войската, превози, разходи по Географския институтъ и отдѣлението за военния музей, паметници и гробове.

§ 6. Разходи за купуване и поддържане на: учебни помагала, инструменти, уреди и материали, необходими по: стрелковата, инженерната, физическата и специалната подготовка на частите, военния фабрики и военоучебните заведения; разходи за обзавеждане метеорологически станции, гарнизонните стрелбища и учебни полигоны, както за изплащане вредите и загубите, причинени на населението при носене службата отъ войската.

Възнаграждението за четене лекции въ военоучебните заведения и разните курсове се плаща: а) на шатнатъ преподаватели само за 6-ти лекции, които иматъ надъ 18-ти лекции седмично; б) на должностни лица (нешатни преподаватели) отъ военния ведомство — само за 6 лекции

седмично и в.) на лектори частни лица или взети отъ други ведомства — за всички четени лекции; за купуване и поддържане учебни помагала и учебници въ учебните заведения, за откупуване авторско право на учебници и разходи за напечатаването имъ; хоноруване съставителите на учебници и пр.; разни разходи по практическите занятия съ учениците; пособия на следващите разни годишни курсове офицери.

Купуване и поддържане разни съчинения, закони и пр. за библиотеките на войсковите части и учреждения; купуване, поддържане и възпроизвеждане планове, карти и картини и скулпторски произведения; за откупуване, произвеждане и поддържане кинематографически филми и либрета за последните; купуване кинематографии; за абонаменти на вестници и списания; за печатане закони, устави, правила и други специални издания; хоноруване частни лица — за написване устави, правила и закони; за преводи на всички научни трудове, правила и пр. — отъ частни лица; за откупуване мемоари на висши началници; за разни награди, съвързани съ учебното дъло и възпитанието въ войската; помощ на офицери, които се изпращатъ на сътезания вънъ отъ България.

Помощ на съществуващия при Министерството на войната редакционен комитет на военните издания, за отпечатване на ценни трудове по военния дълъг и за субсидиране на военни списания — 200.000 л.

Такси и пособия на учащите се у насъ и въ странство и разлика въ курса за всички преведени суми въ странство, включително и обратните за същите, за презъ настоящата и минали години.

Превозъ на войскови тежести и придружаващи ги военни лица; разходи по опаковката на превозните тежести; превозъ на покъщнината (багажа) на преведени въ други гарнизони или уволнени (а въ чужбина и назначени) служители по военният ведомство; за изплащане наемъ за наемъ добъръкъ, автомобили, камиони и други превозни сърдества отъ частни лица за обслужване войсковите части при обучението и при други случаи, наложили се при разни обстоятелства.

Поддържане Географския институтъ въ всъко отношение: купуване материали, машини, пособия и инструменти, необходими за работата въ института, на полето и при хидроаэрономични снимки; наемане специалисти работници и надничари; набавяне и поддържане на моторни и върхогатни коли за нуждите на секцията и групите въ полето; домакински разходи; набавяне канцеларски материали, книги и др. за централния измървателен съветъ; книги и списания за библиотеката на института; награди за отличия въ специалната работа (общо не повече отъ 8.000 л.).

Всички разходи въ преддългите на царството и въ странство за: музеи, параклиси, костница, гробища, паметници и други под бнз (както и жилища за пазачи) и разходите по издирането и поддържането имъ.

Отпускане помощи за довършване паметници, въспоменателни плочи и пр., при условие, че цълата постройка не ще струва повече отъ 300.000 л.

За застраховане на военния музей, мавзолеи и пр. — здания и движимо имущество (музейно и инвентарно) — 25.000.000 л.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангель Вълчевъ: (Чете)

„Направа и ремонтъ на войскови сгради; наемъ за наемъ за сгради и др.; изплащане отчуждени мѣста; набавяне и поддържане инженерното и съвързочното имущество; поддържане Военноинженерна фабрика.

а) Инженерна инспекция.

§ 7. Постройка на нови и поддържане на съществуващите войскови сгради съ присъщите към тяхъ инсталации, по-граничните пирамиди, както и всички благоустройствени работи към войсковите недвижими имоти.

За строежи и съоръжения, съгласно чл. 16 отъ наредбата-законъ за противовъздушната и химическа защита на населението въ царството и за обзавеждане на специална газова-химическа лаборатория.

Изплащане отчуждени мѣста за войскови сгради, казарми, райони, стрелбища и за други нужди, за настоящата и минали години.

Набавяне: чертожнически материали, инструменти и принадлежности, съмѣтчи машини и техническа литература въ връзка съ строежите, уреди противъ пожаръ и поддържането имъ.

Изплащане премии и рути разходи при проектни конкурси за строежите.

Наемъ за наети сгради и празни места за нуждите на войсковите части, учреждения и за лъчебни заведения

Изплащане такси за каналь, сметъ, вода и паважъ, за текущата и минали години.

Изплащане премии за застраховка на войсковите недвижими имоти.

Купуване материали, машини, инструменти и всичко необходимо за направата и поддържането на специалното инженерно имущество въ войската, използвани за: пътни, мостови, подирни, маскировачни, бетонни и др. специални работи въ инженерните части; построяване нормални, дековилни и въжевесещи линии за обслужване войсковите поддължения и складовете и подвижнъ материал за същите.

Купуваче, направа и поддържане проекторното и освътителното имущество; направа, попълване и поддържане укрепителната организация въ сухопътните и черноморски укрепени пунктове и укрепления.

Набавяне технически ръководства за специалната военновинженерна подготовка.

Купуване и поддържане моторните лодки за пограничните участъци и понтонната дружина.

Наемане работници по производствени поръчки и за изплащане налиниците на наети работници въ инженерните части, за поправка на инженерното имущество въ войската — 54.400.000 л.

б) Свързочна инспекция.

Купуване, направа и поддържане телеграфното, телефонно, радио-телеграфно-телефонно, сигнално, хелиографично и друго свързочно имущество и принадлежностите към същите, както и всички други уреди и сърдства за свързка, включително телеграфните, кабелни, гълъбни и други коли за свързочното имущество, включително амуниции и други обозни принадлежности за свързочните коли и товари

Набавяне машини, уреди и инструменти за свързочните работилници и поддържането им.

Набавяне свързочно-учебни помагала и технически ръководства; обзавеждане на учебно-свързочни кабинети и зали и други разходи във връзка съ физическото възпитание на работниците въ фабrikата, съгласно специалния законъ.

Изплащане абонамента на служебните телефонни постове и всички такси за телефонни връзки и тъзи за радиоапаратите.

Посрещане всички разходи за нуждите на Всепоинженерната фабрика; набавяне машини, прибори, инструменти, материали, както и разходите за отопление, освътление, двигателна енергия, канцеларски, домакински, учебни и други пособия и работно облъкло на персонала, разходи за благоустройствени работи въ района на фабrikата и за построяване пътища, желязопътни линии и необходимите за тяхъ съоръжения; набавяне материали за изпълнение на частни поръчки отъ частни лица и отъ държавни и общински учреждения.

Наемане работници за производствени поръчки и за изплащане налиниците на наети работници въ инженерните части и свързочния полкъ, за поддържане свързочното имущество въ войската — 20.300.000 л.

Четвърти инспекции, поотделно, изплащатъ дължимите вноски отъ държавата като работодател, съгласно съ членове 35 и 38 отъ закона за обществените осигуровки, за настоящата и минали години — 73.700.000 л.

На стр. 7, надъ пунктъ „б) Свързочна инспекция“, сумата 54.400.000 л. да се чете 53.400.000 л. Това е печатна грѣшка, която не се отразява на общия сборъ.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 7, съ тая поправка, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Санитарни разходи.

§ 8. Разходи по санитарната служба въ военните болници и други военносанитарни учреждения; купуване и поддържане на: хирургически и зъболъкарски инструменти, аптечни принадлежности, медикаменти, дезинфекционни сърдства и всъкакъв вид материали, мебели и съоръжения и др. инвентарни предмети, за изследване и лъкуване на болни и ранени служители по военното ведомство, набавяне протези на пострадалите въ връзка съ службата на служителите по военното ведомство, набавяне учебни помагала и научни книги.

Купуване медикаменти, дезинфекционни сърдства и превързочни материали за ветеринарната служба. Купуване въ готовъ видъ санитарни конски линейки и поддържането имъ, както и набавяне материали и наемане работници за направа на такива — 5.075.000 л.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 8, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Разходи за ветеринарната служба.

§ 9. Поддържане ветеринарните лъчебници; купуване ваксини, а така също и материали и прибори за изготвяне на такива; купуване ветеринарни инструменти и прибори за лъкуване на коне и другия добитък и всички други разходи по лъкуването на същите.

Поддържане учебната ковачница съ необходимите машини, инструменти и всички материали, необходими за подковаване на коне и другия добитък.

Купуване: коне, мулета и другъ добитък за частните, както и жребци производители, кобили майки и кончета, за конезавода „Божурище“ и депото за мулета въ град Самоковъ; изплащане офицерски коне, умърти и станали негодни за служба, и премии на офицерите за снабдяване съ собствени коне.

Отъ кредита по този параграфъ се посрещатъ всички разходи за конезавода „Божурище“ и завода за мулета въ град Самоковъ, въ връзка съ стопанската имъ дейност — набавяне земедълски ордия, машини и разни препарати противъ болестите по земедълските култури и др., включително стойността на една абонаментна желязопътна карта III класа отъ София до Божурище и обратно — за куриера.

Разходи по поддържане градините при военните болници — 12.950.000 л.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 9, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава III.

Особени разходи.

§ 10. а) Изплащане на разходи по склучени бюджетни упражнения — 2.000.000 л.

б) Изплащане суми за изгубени процеси отъ Министерството на войната — 300.000 л.

в) Изплащане на разни войскови части суми, съгласно чл. 252 отъ правилника за прилагане закона за бюджета, отчетността и предприятията, за настоящата и минали години — 1.500.000 л. — 3.800.000 л.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 10, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 11. Изплащане разходи за окончателно ликвидиране и оформяване изплатените разходи по реквизицията и изземванията през време на войните и др. разходи, направени впоследствие, които подлежатъ на изплащане — 420.250.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 11, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 12. Непредвидени веществени разходи — 10.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 12, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 13. Връщане неправилно внесени суми въ съкровището по бюджета за текущата година — 1.800.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 13, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 14. Връщане неправилно внесени суми въ съкровището по бюджета за текущата година.“

Не се предвижда кредитъ.

„§ 15. Въ лично разпореждане на министра на войната — 100.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 15, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 16. Разходи за специални тайни служби — 4.500.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 16, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 17. Запазенъ фондъ за усилване кредита по веществени разходи — 1.000.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 17, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 18. За внасяне въ пенсияния фондъ изплатените отъ същия пенсии на военни лица, за настоящата и минали години, уволнени преди да съм навършили 50-годишна възраст, съгласно забележка II къмъ чл. 11 отъ закона за пенсии за изслужено време — 16.500.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 18, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 19. Едногодишна вноска по компенсационата сдълга.“

Не се предважда кредитъ.

Глава IV.

Разходи за подпомагане пострадалите отъ войните.

Заплата и други лични възнаграждения.

§ 20. Заплати, съгласно обяснителната таблица — 7.675.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 20, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 21. Пътни и дневни пари за командировки по службени работи, включително и тия за даване привилегии по наредбата законъ за пострадалите отъ войните и при преводъ или уволнение; за превозване багажъ на преведени или уволнени служители.

Възнаграждение на частни лица за участие въ комисии, за изършване отдельно възложена работа и на вести лица за експертиза — по 80 л. дневно единому; на свободно практикущи лъкари или фелдшери за изпълняване медицинска служба въ учреждения, подведомствени на отдалението, които няматъ щатенъ медицински лъкаръ или фелдшеръ, или, ако има такъвъ, но длъжността е свободна, или лицето, което я заема, въ отпускъ, командировка или боленъ — на лъкарите по 50 л., а на фелдшерите по 25 л. на посещение; за беседи, лекционни пари за четени лекции въ пансионите, професионалните училища и институтите — по 40 л. на беседа или лекция, четени отъ външни лица.

Помощи на щатни служители за лъкуване и за погребение на починали въ бедно състояние служители, отпуснати съгласно членове 70 и 71 отъ закона за държавните служители, както и възнаграждение за прослужени 25 и повече години на държавна служба, съгласно специалните закони.

Изплащане разходи по превозване болни питомци отъ пансионите и институтите и на изпращаните въ лъчебни стационари и лътвища, както и при екскурзии и набавяне трамвайните карти на питомците и служителите въ пансионите с. Княжево, за отиване въ София и обратно — 660.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 21, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 22. Помощи на нуждаещите се бедни: инвалиди, сирари, вдовици и родители на загинали въ войните и военно-инвалиди отъ мирно време и на дружества „Инвалидъ“. Помощи за погребение на бедни пострадали отъ войните и военно-инвалиди отъ мирно време. Размѣрътъ се определятъ отъ министра на войната — 500.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 22, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 23. Даване стипендии и единократни помощи на сирачите отъ войните и децата на бедни инвалиди отъ войните и военно-инвалиди отъ мирно време, по склонения и текущи бюджети за храна, облъкло, учебни пособия, разни училищни и пансионни такси на следващите въ учебни заведения, професионални, специални и други училища и курсове и на изучаващите занаятъ при майстори, размѣрътъ на които се определя отъ министра на войната — 6.000.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 23, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава V.

Веществени разходи.

§ 24. Храна, фуражъ, конско снаряжение, обозъ и упряжъ.

Набавяне хранителни продукти за храна на питомците въ пансионите, институтите и професионалните училища, настанените пострадали отъ войните въ частни сиропиталища, лъчебни, здравни и почивни станици, лътвища, санаториуми, старопиталища, на инвалидите въ Инвалидния домъ и на лъкарите стажанти въ болницата на Инвалидния домъ и лъчебните станици. Порционни пари за щатните служители отъ отдалението, на слѣпните сираци отъ войните, на инвалидите отъ войните и военно-инвалидите отъ мирно време съ 80% и повече изгубена работоспособност, на които е признато правото на водачъ-прислужникъ отъ пенсионния съвът (получаватъ порционни пари, както тъй и водачъ-прислужникът имъ, за настоящата и предшествуващата години).

Фуражни припаси за храна на добитъка и другите животни, обявени въ щатъ съ министерска заповѣдь. Купуване и таене на места за зеленчукови градини, ниви и ливади и всички разходи по засъбането, поддържането и снабдяването имъ съ необходимия инвентаръ и снаряжение; наемане надничари за обработването имъ; превоззането на хранителните и фуражни припаси; набавяне уреди и материали за консерви и наемане надничари за приготвяването имъ; направа и поддържане хладилници за съвестните припаси; купуване коне и другъ добитъкъ, разходи за подковаването на добитъка; поддържане обоза, волското и конско снаряжение; купуване моторни коли, бензинъ, масла, гуми, резервни части и др. за поддържането имъ.

Изплащане дължимите вноски отъ държавата като работодател, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за обществените осигуровки, за настоящата и минали години — 15.500.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 24, моля, да вдигнатъ ржка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 25. Набавяне на питомците отъ пансионите и институтите, както и на настанените въ Инвалидния домъ, здравни, лъчебни и почивни станици, лътвища, приют, санаториуми и старопиталища: облъкло, обуща, кревати, постилочни пирнадлежности, кърпи за лице, платнища, радици и други въ готовъ видъ или въ другъ видъ или въ материали, както и пренасянето имъ; разходи за наемане на надничари и купуване помощни материали за съшиване на облъклото, обущата, постилочните принадлежности и др.; разходи за набавянето и поддържането машините и инструментите за тѣхъ; купуване материали, машини, наемане работници за приготвяване, поддържане и дезинфекция на облъклото и др.

Набавяне облъкло и обуща или отпушдане пари за тѣхъ: на щатните служители отъ отдалението, на настанените въ частни сиропиталища и приют, на слѣпните сираци отъ войните, на инвалидите отъ войните и военно-инвалидите отъ мирно време съ 80% и повече изгубена работоспособност, на които пенсионниятъ съвът е признатъ правото на водачъ-прислужникъ, за настоящата и предшествуващата години, въ размѣръ, опредѣленъ отъ министра на войната.

Даденото на питомците отъ пансионите и институтите за носене през годината облъкло и обуща не се връща

при налущане пансиона и института. Които приематъ учебните заведения при напускане се дава цивилно облъкло, като носеното формено облъкло връща се.

Изплащане дължимите вноски отъ държавата като работодател, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за обществени осигуровки за настоящата и минали години — 4.250.000 л.

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 25, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 26. Купуване на недвижими имоти; извършване постройки и ремонтъ на всички сгради и инсталации чиъ, както и всички благоустройствени работи въ района на същия; разходи за направа на пътища за съврзане на станциите и лъчебните заведения. Наемъ на помъщения

Набавяне гориво за отопление, материали за осветление, плащане такси за осветление, вода, сметъ, качать и пр. Застраховка на движими и недвижими имущества. Изплащане наценки на временна прислуга въ здравни, почивни и лъчебни станции и санатории, за пострадали отъ войните, през време, когато са открыти.

Изплащане дължимите вноски отъ държавата като работодател, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за обществени осигуровки за настоящата и минали години — 2.600.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 26, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 27. Купуване мебели, почищчина и други необходими предмети за обзавеждане помъщенията, както и поправка, поддържане и пренасянето имъ.

Купуване канцеларски потреби и материали; печатане бланки, регистри, закони, правила, формуляри и други официални издания, обявления и пр.; купуване на амбалажни материали за опаковка; плащане пощенски, телеграфни и телефонни такси; разходи за духовни тръби и за погребения; разни други домашни и канцеларски разходи, за които нѣма предвиденъ отдалеч кредитъ — 500.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 27, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 28. Купуване учебници, учебни пособия, помагала и книги за библиотеките, ползвързането и пренасянето имъ; плащане училищни такси на питомците отъ пансионите, следващи въ частни училища; купуване музикални инструменти, радиоапарати, грамофони и плочи, уреди за гимнастика и поддържането имъ.

Купуване машини, уреди, инструменти, съчива и пр. за работилниците, както и поправката, поддържането и пренасянето имъ; купуване сирови консумативни материали, необходими за учебната печатница и книговезница при пансиона с. Княжево и работилница при промишления институт „Евдокия и Надежда“ — София и професионалното училище при пансиона въ гр. Варна — 900.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 28, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 29. Разходи по санитарната служба на учрежденията подъ ведомството на отдалението за пострадали отъ войните; купуване и поддържане на хирургически и зъболъчарски инструменти, аптечни принадлежности, медикаменти, дезинфекционни средства и всѣкакъвъ вид материали, мебели, съоръжения и други инвентарни предмети; поддържане ортопедическата работилница и занедоровия институт при Инвалидния ломъ, както и материали за тѣхъ, купуване готови протези — изкуствени ръце, крака, челюсти, зъби, очи, колички за движение, както и материали за изработването имъ, нужни за пострадали отъ войните и военноинвалидите отъ мирно време съ доказани недѣзии; купуване материали за изработка и поправка стари ортопедически обуши за пострадали отъ войните и военноинвалидите отъ мирно време, нуждаещи се отъ такива; поддържане машините, инструментите и приборите на същите работилници; набавяне горивни материали за същите работилници и

отопителните инсталации за водолѣчебни станции, както и заплащане двигателната енергия за моторите и помпите въ същите; поддържане и поправяне банските инсталации въ калолѣчебните и водолѣчебните станции; пломбиране съ амалгама на зъби на питомците отъ пансионите и институтите; даване безплатно лѣкарства на пострадали отъ войните при заболяването имъ; къпане и миене на питомците отъ пансионите и нуждните материали за това — 1.600.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 29, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 30. Набавяне инвентарь или отпускане такъв на инвалидите, вловиците и сираците отъ войните, както и даване поддържащи награди на отличилите се по успехъ и поведение питомци-ученици въ професионалното училище при пансиона въ гр. Варна, промишлено-домакински институт „Евдокия и Надежда“ — София и въ книговезницата при пансиона с. Княжево — 30.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 30, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава VI.

Особени разходи.

„§ 31: а) изплащане разходи по склучени бюджетни упражнения — 290.000 л.;

б) изплащане обезщетения и присъдени суми — 10.000 л.;
в) изплащане злоупотребени суми, съгласно чл. 252 отъ правила за прилагане закона за бюджета, отчетността и по предприятията, за настоящата и минали години — 100.000 л. — 400.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 31, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 32. Връщане пенсии на сираци, които напускатъ пансионите — 200.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 32, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 33. Непредвидени веществени разходи — 1.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 33, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 34. Връщане на неправилно внесени суми по склучени бюджети — 59.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 34, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 35. Връщане на неправилно внесени суми по текущия бюджетъ“.

Кредитъ не се превижда.

„§ 36. Запазенъ фондъ — 100.000 л.“

Председателъ Никола Логофетовъ: Които приематъ § 36, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава VII.

Извънредни разходи.

„§ 37. а) за посрещане извънредни нужди във връзка съ народната отбрана (лични и веществени разходи); изплащане стойността на доставки, извършени на кредитъ, както и на такива, за които са издадени държавни съкровищни бонове — 246.000.000 л.;

б) за приспособяване на желъзиците и пристанищата за народна отбрана и за доставки във връзка съ последната — 100.000.000 л. — 346.000.000 л."

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 37, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„ТАБЛИЦА

за разходите по сключени бюджетни упражнения, платими отъ:

§ 10-а на бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година.

I. Лични възнаграждения — заплати, пътни и дневни пари и други възнаграждения 100.000 л.

II. Веществени разходи — храна на хората и добитъка, за облъкло, домакински и други разходи 1.900.000 „

Всичко 2.000.000 л.

Показаниятъ във горната таблица разходи подлежатъ на изплащане отъ тия кредити, ако съм извършени преди 1936 бюджетна година. Такива разходи отъ следващите склучени бюджетни години се изплащатъ отъ реализираниятъ остатъци по бюджета на Министерството на войната.

§ 31-а на отдељението за пострадалите отъ войните.

Порционни пари — за минало време на военноинвалиди и приджурителите имъ — 290.000 л.

Забележка. Презъ течение на годината министърътъ на финансите ѝже да разреши прехвърлянето на суми между видовете разходи, а така също и разходи, непредвидени във настоящата таблица, но във размѣрътъ на кредитите по § 10-а и 31-а".

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ прочетената таблица, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: Въ обяснителната таблица къмъ § 20, на стр. 28, въ първата графа, месечната заплата на единъ помощникъ-началникъ, вместо 4.430 л. да се чете 4.380 л.

Други измѣнения нѣма.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ обяснителната таблица къмъ § 20 съ докладваната поправка, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Бюджетът за разходите по Министерството на войната е приетъ окончателно. (Рижкотържание)

Пристигваме къмъ бюджетопроекта на Дирекцията на въздухоплаването.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Въздушни на Негово Величество войски.

(Дирекция на въздухоплаването)

Глава I.

Лични разходи.

§ 1. Заплати, споредъ обяснителната таблица — 90.795.000 л."

Въ обяснителната таблица на стр. 13, „Административен персоналъ“, въ графата „Годишна заплата единому“, цифра 39.1200, да се чете 39.120.

Други поправки нѣма.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 1 и обяснителната таблица съ докладваната поправка, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 2. Възнаграждения, помощи, обезщетения и други за: а) въздухоплавателно възнаграждение, съгласно чл. 69 отъ закона за въздухоплаването, въ размѣри отъ 500—2.000 л. месечно;

б) летателни пари, съгласно чл. 70 отъ закона за въздухоплаването, въ размѣръ отъ 100 до 400 л. на часъ, които се даватъ за всѣки пролѣтънъ часъ при най-много 60 пролѣтени часове презъ годината;

в) километражно възнаграждение, съгласно членове 71 и 72 отъ закона за въздухоплаването, до 1 левъ на километъръ, което се дава на всѣки километъръ пролѣтънъ

само при възложена съ заповѣдъ отъ командира на Въздушните войски специална задача;

г) техническо възнаграждение, съгласно членове 79 и 80 отъ закона за въздухоплаването, въ размѣри отъ 200 до 600 л. месечно;

д) възнаграждение за четени лекции въ разни курсове и учебни въздухоплавателни заведения се плаща: на шатнитъ преподаватели — само за 6-ти лекции, които иматъ надълъжна седмиично; на длъжностни лица, нещатни преподаватели по военното ведомство, само за 6 лекции седмиично и на лекторийтъ частни лица отъ други ведомства — за всички четени лекции; за написани одобрени записи, въздухоплавателни постижения, съчинения и преводи по въздухоплаването, както и премии за научни трудове, технически изобретения и пр.;

е) разни възнаграждения: до 80 л. дневно на лъкари и до 25 л. дневно на фелдшери на частна практика; до 20 л. дневно на нещатни за въздухоплаването лица, назначени за извършване метеорологически наблюдения, като само за наблюдателя на хижа „Мусала“ до 50 л. дневно;

ж) възнаграждения: за първи пробни летания съ построени въ Държавната самолетна фабрика прототипни самолети; за учители-летци до 1.000 л. за обучението на всѣки успѣшно издържалъ първия си пилотски изпитъ и обученъ въ фигури летания тѣхънъ ученикъ-летецъ; за наемане чужденци, за специално летателно и техническо обучение и ръководство по опредѣление отъ Министерския съветъ;

з) обезщетение, съгласно членове 67 и 72 отъ закона за въздухоплаването, за смърть и нещастия, причинени отъ летателните уреди при изпълняване служба въ въздуха или на земята отъ лъкавни въздухоплаватели и други служители отъ въздухоплаването;

и) премии за прослужени години, съгласно чл. 68 отъ закона за въздухоплаването.

к) помощи: за лѣкуване, при уволнение или смърть на лъкавни служители, съгласно членове 70 и 71 отъ закона за лъкавни служители, за подпомагане бедни малъгъни сираци на загивали при изпълнение на службата летци, техники и други служители отъ въздухоплаването и разходи по погребения, духовни трѣби и пр.;

л) гѣтни, дневни и безотчетни пари: възвнаграждения и разходи за превозъ на покъщнината на премѣстени или уволнени служители, както и за багажа на следващите въ странство;

м) изплащане премии за осигуровка на служители съвъздухоплаването, когато летятъ по служба съ чуждестранни летателни уреди. Възвнаграждения и разходи за оказана помошь при самолетни злонамерни и принудително кацане. Обезщетение на частни лица за тѣлесни и имотни щети, причинени отъ летателни уреди. Възвнаграждение на длъжностни лица за извършени подвиги при изпълнение на службата — 29.300.000 л."

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

Глава II.

Веществени разходи.

§ 3. Специални въздухоплаватели и други разходи за:

а) набавяне, строежъ и поддържане на летателни уреди мотори, самолетни строителни материали, всѣкакъвъ възможен екипировка, бордно и земно снаряжение, запасни части и пр. Инсталации за летищата и въздушните пътища. Наемане работници за производството въ фабrikата и работилниците и изплащане на фонда „Обществени осигуровки“ съответните вноски върху наднищъ. Разходи за строежъ и поправка на летателни уреди, извършени отъ акционерно дружество „Български Каурони“;

б) обзавеждане и поддържане на технически фабрики, работилници и газодобивателни станции;

в) набавяне горивни, смазочни и охладителни материали за летателните уреди и моторни коли и всички видове инсталации и сѫдове за тѣхното съхраняване и др.;

г) набавяне фотографически и други оптически апарати, уреди, инсталации и материали. Обзавеждане и поддържане фотографическите кабинети, коли и др.;

д) набавяне и поддържане на всѣкакъвъ възможен моторни и други превозни средства — 131.700.000 л."

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 4. Летищни, свързочни и други разходи за:
а) строежъ и ремонтъ на всички постройки, пътища, инсталации и др. въ летищата и набавяне инженерно амунция и др. Наемане работници и изплащане на фонда „Обществени осигуровки“ съответните вноски върху надниците;
б) наемъ на служебни помъщения; застраховки на имущество, набавяне противопожарни сръдства и др. Изплащане всички отчуждени имоти през минали и настящата години за нуждите на въздухоплаването;

в) Набавяне, инсталиране и поддържане телеграфни, телефонни и радиосъобщенията, обзавеждане радиокабинети, работилици, радио-коли. Наемане работници по поддържането имъ. Изплащане на съответните телефонни и др. такси;

г) набавяне и поддържане на метеорологически станции и за печатане на книги, формуляри и други по метеорологията — 49.000.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 5 (.часть отъ 6). Интендантски и други домакински разходи за:

а) храна и порционни пари на войниците, държавните служители, учениците, 100 свръхщатни доброволци и за трудоваци и затворници на работа въ въздухоплаването. Наемане зеленчукови градини и разходи за обработването имъ и за консервиране на зеленчуци. Набавяне и поддържане на кухненски и трапезарийни принадлежности, готоварици, фурни; разходи по хлѣбопеченето и др.;

б) храна за шатния добитъкъ и други животни. Наемане и обработване на земи за произвеждане на фуражъ; набавяне и поправяне на инструменти, сѫдове и помъщения за съхранение на фуража и за поправка на конюшните, както и изплащане на съответните застраховки.

в) набавяне, изработка и поддържане всѣкакъвъ видъ облѣкло и обуза на шатни служители, трудоваци и доброволци въ въздухоплаването, опредѣлени съ заповѣдъ на министъра на войната. Набавяне специални летешки значки. Наемане работници и изплащане на фонда „Обществени осигуровки“ съответните вноски върху надниците. Изплащане разходитъ по дезинфекцията, прането на облѣклото и други;

г) набавяне и поддържане на постилични принадлежности и обзавеждане на жилищните помъщения и др.;

д) набавяне, изработка и поддържане на станно и инженерно имущество, снаряжение, обозни коли, амуниция, добитъкъ и др. Наемане работници и изплащане на фонда „Обществени осигуровки“ съответните вноски върху надниците;

е) набавяне, обзавеждане и поддържане на Здравната изпитателна станция и лазаретните съ необходимите лѣкарски инструменти, медикаменти, превързочни, санитарни, постолични и други потреби. Набавяне материали и апарати за противогазови упазвания;

ж) набавяне, печатане и поддържане всички видове канцеларски и домакински потреби. Пощенски, телеграфни и банкови разноски. Поддържане на баните въ летищата, разходи по къпане на войниците и такси за смети, канали, вода и пр.;

з) отопление и освѣтление на служебните помъщения. Инсталиране и поддържане на парни и електрически централи и др. — 59.560.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава III.

Особени разходи.

§ 6 (часть отъ 6 и 7). Превозни и други разходи за:

а) поддържане библиотеките; набавяне книги и списания, учебни помагала и изплащане училищни такси и награди за отличили се въ учебното дѣло по въздухоплаването. Издаване официалния въздухоплавателенъ прегледъ и други специални издания и учебни записи;

б) превозъ на тежести и за опаковката имъ. Набавяне, поддържане и наемане машини, уреди и други за вдигане на тежести. Наемъ на превозни срѣдства отъ частни лица (заедно съ самите лица или безъ тѣхъ). Такси и други раз-

ходи за кацане и подслоняване на български самолети въ чужбина. Снабдяване съ служебни желѣзоплатни карти живущите въ София щатни служители и надничари отъ летище Божурище;

в) уреждане въздухоплавателни състезания, курсове, тържества, пропаганда и пр. Посрѣщане и издръжане на чуждестранни летци, летатели уреди и официални лица. Помощи за подпомагане българската въздухоплавателна общественост и субсидиране въздухоплавателните издания;

г) вноски за Международната комисия по въздухоплаването — 2.770.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 7. Изплащане злоупотребени суми и по загубени процеси — 10.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 7, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 8. Непредвидени веществени разходи — 10.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 8, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 9. Връщане неправилно внесени суми по склучени бюджети — 10.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 9, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 10. Връщане неправилно внесени суми по текущия бюджетъ.“

Кредитъ не се предвижда.

„§ 11. Разходи по склучени бюджетни упражнения — 20.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 11, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 12. Запасънъ фондъ за допълнителни веществени разходи — 530.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 12, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава IV.

Извънредни разходи.

§ 13. Строежъ и поддържане на всички видове постройки въ летищата, строежъ на аеропристанища за международни въздушни съобщения; набавяне свързочни имущества и др. — 24.000.000 л.“

Председатель Никола Логофетовъ: Които приематъ § 13, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„ТАБЛИЦА
за разходитъ по склучени бюджетни упражнения — § 11 —
1940 г.“

Предметъ на разхода	Суми
а) Заплати, възнаграждения, надници, пътни и дневни и други лични разходи	10.000 л.
б) За храна, облѣкло, домакински и други веществени разходи	10.000 „
А всичко	20.000 л.

Показаните въ горната таблица разходи подлежат на изплащане от тия кредити, ако съм извършени преди 1936 бюджетна година. Такива разходи от следващите бюджетни години се изплащат от реализираните остатъци по бюджета на Въздушните войски."

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ прочетената таблица, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Бюджетът на Дирекцията на въздухоплаването е окончательно приемът. (Рѣкоплѣсканія)

Пристигваме къмъ разглеждане на бюджетопроекта за разходите на Морско-рѣчната отбрана.

Моля г-на докладчика да докладва.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

**„Морско-рѣчна отбрана
(Морски на Н. В. войски)**

Глава I.

Разходи за личния съставъ.

§ 1. Заплати на служителите от Морско-рѣчната отбрана (Вижъ обяснителната таблица) — 18.974 650 л."

Въ обяснителната таблица на стр. 9 се прибавятъ цифрите, които съм поставени на стр. 10: моряци — 1.407; ученици-стипендианти — 140; ученици техники-практиканти — 123; музикантски ученици — 10 и юнкери и школници — 64.

Други измѣнения нѣма.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 1 заедно съ обяснителната таблица и докладваните допълнения, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

§ 2. Пѣтни, дневни, столови и водолазни пари, всѣка-
къвъ видъ пособия, премии и възнаграждения за изпра-
щане въ плаване и специализация.

Помощи: за лѣкуване на персонала, за погребение на моряци и служители, съгласно членове 70—71 отъ закона за държавните служители, както и на тия на служба, къто имъ прослужили повече отъ 25 години, съгласно специалните закони; на наследниците на убити и умрѣли при изпълнение на служебния си дѣлъ служители отъ отбраната, презъ настоящата и минали години.

Възнаграждения: на свободно практикуващите медицински и ветеринарни лѣкарни по 50 л. дневно единому, за изпълнение медицинска и ветеринарна служба въ подразделенията на отбраната, на които не се полагатъ такива лѣкарни, или, ако се полагатъ, длѣжността е вакантна, лицето, което я заема, е въ отпускъ, боленъ или въ командировка, а на фелдшерите — при сѫщите условия — по 25 л. дневно единому; на свидетели и частни лица, повикани за консултации и експертизи по служебни въпроси, при всички случаи, съгласно съ чл. 45 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията; на свещенослужители, хорове и служители, взели участие въ морски празници и за духовни трѣби, гдѣто нѣма гарнизоненъ свещеникъ — 1.105.000 л."

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

Глава II.

Веществени разходи.

§ 3. Набавяне хранителни продукти за храна на хората отъ отбраната; фуражни припаси за храна на добитъка, кучетата и гълъбите, обявени въ шата на отбраната; порционни пари на щатните служители отъ Морско-рѣчната отбрана, които не се числятъ на котлова храна; купуване и наемане мѣста за зеленчукови градини, ниви и ливади и всички разходи по засъбрането, поддържането и снабдяването имъ съ необходимия инвентаръ и снаряжение, както и наемане надничари за обработването имъ; разходи за нрава, обезвеждане и поддържане на кухни, фурни, трапезарии, съхлини, консервни работилници, хладилници, складове за хранителни и фуражни припаси и др.; разходи за набавяне гориво за приготовление на храната. За изпла-

щане дължимитъ вноски отъ държавата като работодателъ, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за обществените осигуровки и злополука, за настоящата и минали години — 11.690.000 л."

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 4 Набавяне облѣско и обуша на щатните служители отъ Морско-рѣчната отбрана, по количество, срокъ, въ на-
тура или пари, опредѣлени отъ министра на войната; бѣзо за моряците и болниятъ служители отъ отбраната; както и всички необходими разходи по съшиването, поддържането, дезинфекцирането и прането на сѫщото; купуване и поддържане инструменти и машини и направа на стапажи, както и надничите на настите работници и др. за тия цели.

Пособия за снаряжение и обзавеждане на новопроизведените корабоначалници, въ размѣръ, опредѣлън отъ министра на войната.

Набавяне готови предмети, материали, наемане работници, купуване и поддържане на: постелните принадлежности, моряшко и конско снаряжение и конски тоалетни принадлежности, както и на обоза и обозната амуниция

Обзвеждане и поддържане домакинските работилници въ частите и наемане надничари за сѫщите.

Изплащане дължимите вноски отъ държавата като работодателъ, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за обществените осигуровки и злополука, за настоящата и минали години — 4.440.000 л."

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 5. Поддържане и поправка плавателните сѫдове и всичкото имъ морско и навигационно имущество. Купуване: всички видове консумативни материали, разни видове подводни и надводни бои, лакове и пр. за работене и плаване съ плавателните сѫдове: различни машини, мотори, парни котли, запасни части и материали за поддържането имъ; материали за постройка и ремонти на кораби, моторни и гребни лодки, водолазни, навигационни, фотографически и оптически апарати, инструменти и принадлежности за тѣхъ; дъждовни дрехи, койки, разни видове и размѣри влажни и върви за плавателните сѫдове; всички видове инструментални машини, материали и инструменти за работилниците и корабите; прожектори, радиостанции и части за тѣхъ; телефонни материали, такси и прибори за поддържане семафорнонаблюдателната и спасителната служба, електрически материали за сигнализата и др. инсталации на корабите; на всички видове материали, инструменти и прибори, необходими за поддържане, ремонтране и плаване на учебните кораби и др. на всички плавателни сѫдове.

Купуване алманаси, морски таблици, морски карти и разни навигационни таблици, необходими при плаванието на корабите.

Изплащане превозните такси на всѣкакви тежести и материали, предназначени за корабите и работилниците по поддържането имъ.

Набавяне гориво за отопление, както и за направата и поддържането на стопилителните уреди и инсталации, такси за превозъ.

Купуване материали за електрическата освѣтителна инсталация, направа на нова такава и всички видове уреди и материали, необходими за освѣтлението на частите отъ отбраната. Изплащане такси по електрическото освѣтление.

Изплащане на дължимите вноски отъ страна на държавата като работодателъ, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за обществените осигуровки и злополука, за настоящата и минали години — 6.000.000 л."

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 6. Ремонтъ и поддържане сѫществуващите сгради на Морско-рѣчната отбрана, довършване на започнатите и направа на нови такива отъ всѣкакъвъ видъ; изплащане отчуждени мѣста и сгради за отбраната, райони и за други нужди, презъ настоящата и минали години; направа на нови, поддържане на сѫществуващите водопроводи, канализации и бани и за други благоустройствени работи на недвижимите имоти на отбраната; набавяне уреди противъ пожаръ; всички видове застраховки на движими и недвижими имоти на отбраната и пр.; наемъ за настите сгради и празни мѣста за нуждите на поддълженията на от-

браната; изплащане такси за канала, сметъ, вода и паважъ за текущата и минали години.

Изплащане дължимите вноски от държавата като работодател, съгласно членове 35 и 38 от закона за общественият осигуровки и злополука, за настоящата и минали години — 840.000 л.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 7. Разходи за закупуване и поддържане учебни помагала, учебници, инструменти, уреди и материали, необходими за: морската навигационна и физическа подготовка на поддълненията на отбраната; разходи по: обзавеждане на кабинетъ за разните подготовки, обзавеждане и поддържане метеорологически станции и др.

Възнаграждение за четене лекции в Морското училище и разните курсове се плаща: а) на щатните преподаватели само за 6-ти лекции, които имат надълъжност 18-ти лекции седмично; б) на длъжностни лица (нещатни преподаватели) отъ отбраната само за 6-ти лекции седмично и в) на лектори частни лица, или взети отъ други ведомства, за всички четени лекции; за купуване и поддържане учебни помагала и учебници въ учебните заведения за откупуване авторско право на учебници и разходи по напечатването им; хоноруване съставителите на учебници и пр.; разни разходи по практическите занятия съ учениците: пособия на следващите разни курсове корабонаачалници и приравнени отъ отбраната.

За купуване и поддържане разни съчинения, закони и пр. за библиотеките на поддълненията отъ отбраната; за купуване, поддържане и възпроизвеждане планове, карти, картини и скулпторни произведения; откупуване, произвеждане и поддържане кинематографски филми и либрета за последните; купуване кинематографи; купуване канцеларски материали, изплащане публикации на обявления, абонаментъ на вестници и списания; печтане закони, устави, правила и пр.; хоноруване частни лица за: написване на устави, правила и закони; преводи на трудове, правила и пр.; купуване материали за направа на чинове, столове, катедри и разни принадлежности за класните стаи и кабинетите.

Изплащане такси и пособия на следващите у нас и въ странство и разлика въ курса; изплащане помощи (вместо пътни и дневни) на служителите, които се изпращат на специализация въ странство, на редакционния комитет на морски издания и за отпечатване на ценни трудове — на сума 20.000 л.

Разходи за дезинфекция, бълосване и чистене на помъщици, къпане моряците и възпитаниците на училището, поддържане на бани и всъщакъв видъ домакински нужди.

Изплащане разходи по посрещане чужди кораби, посещаващи български пристанища.

Наемане работници за печтане и поддържане на: щатове, шнурови книги, закони, правила и др.

Изплащане дължимите вноски отъ държавата като работодател, съгласно членове 35 и 38 отъ закона за общественият осигуровки и злополука, за настоящата и минали години — 300.000 л.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 7, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Рълчевъ: (Чете)

„§ 8. Мазане, чистене, поправка и др. по поддържане въ изправност оръжието; набавяне машини, инструменти, смазочни масла, разни бои, лакове, глицерин и пр.; изтичане разходи по закупуване материали за производеждане стрелби. Приготвяване на дървени и цинкови сандъци за оръжието — 30.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 8, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 9. Разходи по санитариата и ветеринарната служби; поддържане лъчебницата; купуване медикаменти, дезинфекциционни сръдства и превързочни материали; хирургически инструменти за изследване и отглеждане болни служители и лъкуване конетъ и другия добитъкъ; болнични предмети за разширение на съществуващите лъчебни заведения; подкови и други необходими материали за коване на конетъ и другия добитъкъ и коване на същите; купуване и поддържане болнично облъчло, постелни и завивни по-

треби; пране и кърпене дрехите и пр.; купуване и поправка на санитарно и ветеринарно-материалната част; палатки, носилки, дезинфекционни машини и др. предмети отъ санитарното и ветеринарното снаряжение.

Набавяне учебни помагала, научни, медицински, ветеринарни и фармацевтни списания и книги за лъчебниците — 120.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 9, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 10. За постройка, поправка и поддържане на пристанищата, койовите стени за корабите отъ Морско-рѣчната отбрана въ Варна, Бургасъ, Созополь, Русе и други аде и обзавеждането имъ съ приспособления за вдигане тежести и снабдяване корабите съ гориво, вода и други материали; за постройка на докъ за изваждане корабите въ ремонте, почистване и боядисване; изплащане разходи по поддържане специалните кораби и въздушни уреди; докуване на специални кораби, набавяне всичкото имъ специално навигационно имущество, инструменти, уреди и др. Постройка на работилница, жилищни помъщения, складове за материали и др. за специалните кораби — 30.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 10, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава III.

Особени разходи.

„§ 11. Непредвидени веществени разходи — 5.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 11, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 12. Запазенъ фондъ за усилване кредититъ за веществени разходи — 50.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 12, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 13. а) за разходи по склонени бюджетни упражнения 713.500 л.; б) изплащане суми съгласно чл. 252 отъ правилника за прилагане на закона за бюджета, отчетността и предприятието — 120.850 л. — 834.350 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 13, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 14. Връщане неправилно внесени суми по текущия бюджетъ.“

Крелить не се предвижда.

„§ 15. Връщане неправилно внесени суми въ съкрайвящото по склонени бюджетни упражнения — 1.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 15, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушно Събранието приема.

Бюджетът на Морско-рѣчната отбрана е окончателно приетъ (Ржкоплѣскания).

Пристигнеме къмъ бюджетото проекта за разходите на Главната дирекция на трудовата повинност.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Главна дирекция на трудовата повинност.

(Трудови войски)

Глава I

Лични разходи.

„§ 1. Заплати (Вижъ обяснителната таблица) — 33.508.000 л.“

Въ обяснителната таблица на стр. 11 — „Безотчетни пътни и дневни пари“ и пр. — цифрата 2.350 л. да се чети 2.300 л., а цифрата 2.351 да се чете 2.301.

Други поправки нѣма.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 1 и обяснителната таблица съ докладваните поправки, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 2. (Част отъ §§ 3 и 5) Надници, включително и 8% за фонда „Обществени осигуровки“, на майстори, машинисти, огниари, работници и другъ времененъ персонал по направа на пътищата, за Държавната трудова обущарска и шиваческа фабрика за ушиване облъкло въ трудовитъ поддълzenia и други. Наемане на майстори за ушиване облъклото въ трудовитъ поддълzenia става следъ предварително разрешение отъ управлението на Трудовитъ войски — 4.600.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 3 (2). Пътни и дневни пари; трамвайн карти за куриерите.

Възнаграждение: за четени лекции въ трудови школи и курсове; за участие въ комисии и експертизи, написане учебники, записки и др.; за лъкуване зъби на трудовитъ войници (безъ плъмбиране); за духовни тръбъ и пр.

Помощи за лъкуване държавни служители и възнаграждение по членове 70 и 71 отъ закона за държавните служители; разходи и помощи за погребение на починали трудови войници и близни лъжавни служители; помощи на държавни служите и трудови войници или семействата имъ, въ случай на злонапускане — смърть или инвалидност, причинена по поводъ или при изпълнение на службата, съгласно утвърдения отъ министра на войната правилникъ — 1.000 000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава II.

Веществени разходи.

§ 4 (3). Храна и порционни пари на трудовитъ войници и държавни служители; наемане на зеленчукови градини и разходи по обработването имъ; разходи за консервиране зеленчуци; за хранене добитъкъ, определенъ за храна на трудовитъ войници.

Храна на добитъкъ и разходи за добиване фуражъ по стопански начинъ.

Облъкло, обуша, болнично облъкло, поясни ръмъци и др. на трудовитъ войници (въ готовъ видъ или материали), поддържането имъ и облъкло на държавните служители по одобренъ отъ министра на войната правилникъ.

Съкимателни предмети за хората и добитъка и поддържането имъ.

Превозъ на храна, вести, материали и др.; разходи за опаковката и превозъ покъщнината на уволнени и премъстени държавни служители; превозъ на заболѣли или ранени, заедно съ придвижващите ги, до най-близките болници; превозъ на материали и производства на горското, стопанство „Тича“ до временните и главни складове и фабрики, за товарене на трупи по желѣзниците и за извозни формуляри.

Недвижими имоти; за направа и поддържане сгради, инсталации и декоративни линии; за заплащане закупени или отчуждени мяста и сгради; наемъ за здания и мяста; такси за сметъ, каналъ, вода и др.; застраховка на недвижими и движими имоти.

Отопление и освѣтление. Канцеларски потръби и материали. Печатане на разни формуляри, книги, закони, правилници, учебники, публикации и др.; понченски, телеграфни и телефонни такси.

Инвентарни предмети: мебели, учебни помагала, книги и списания за библиотеките, откупуване печатни отдѣлни издания; награди на отличили се трудови войници и др.

Горски такси за изсъченъ дървенъ материалъ отъ държавните гори, съгласно закона за горите — 77.280.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 5 (4). Машини, уреди, инструменти, превозни средства и поддържането имъ — 6.870.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 6 (5). Консумативни и строителни материали 6.000.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 7 (6). Санитарни и ветеринарни материали, инструменти и уреди — 900.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 7, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„Глава III.

Други разходи.

„§ 8 (7). Изплащане на присъдени и злоупотребени суми през минали и настоящата година — 200.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 8, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 9 (8). Разходи по склончени бюджетни упражнения — 400 600 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 9, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 10 (9). Непредвидени веществени разходи — 10.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 10, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 11 (10). Връщане неправилно внесени суми по склончени бюджети — 210.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 11, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

„§ 12 (11). Връщане неправилно внесени суми по текущия бюджетъ“.

Кредитъ не се предвижда.

„§ 13 (12). Запазенъ фондъ за допълнителни веществени разходи — 200.000 л.“

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ § 13, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Докладчикъ Ангелъ Вълчевъ: (Чете)

ТАБЛИЦА към § 9 — разходи по склончени бюджетни упражнения.

	За какво се дължи сумата	Иска се кредитъ
а	Заплати, порционни пари, пътни и дневни пари, помощи и други парични възнаграждения	80.000
б	Веществени разходи, превозъ на материали, отопление, канцеларски материали, горски такси и други	320.000
	Всичко	400.000

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ прочетената таблица, моля, да вдигнатъ ръка. Единодушино Събранието приема.

Бюджетът на Главната дирекция на трудовата повинност е приетъ окончателно.

Значи, цълтият бюджетъ на Министерството на войната е приетъ окончателно. (Продължителни ръкописания. Министър генералъ Теодоси Даскаловъ благодарил съ поклонъ на народните представители)

Пристигваме къмъ точка втора на дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за учредяване на Дирекция за електрификацията на Северна България.

Моля г-на секретаря да го прочете.

Г-да народни представители! Моля да се съгласите да се прочетат само мотивите.

Които съм съгласни, моля, да вдигнатъ ръка. Министър, Събранието приема.

Зам.-секретар Иванъ Гърковъ: (Чете)

МОТИВИ

къмъ законопроекта за учредяване на Дирекция за електрификацията на Северна България.

Г-да народни представители! Благотворното влияние на електрификацията за стопанското изграждане на страната е общопризнато. Налице съм безспорните придобивки за индустрията, занаятчиите, земеделието, благоустройството и др., където отъ редица години насамъ се установява единъ решителенъ напредъкъ. Съзнанието за ползата отъ електрификацията е проникнало вече въ всички съдили на нашия народъ. Ето защо електроизграждането на страната се приема като една първостепенна технико-стопанска задача, за разрешението на която днесъ държава, община, обществени организации и частни инициативи влагатъ значителни средства.

Ръководството на електрификацията, което по силата на закона за електрификацията на България е във ръцете на държавата, има, обаче, повелителния дълъг да положи гръжи за системното и хармонично електроизграждане на цялата страна. Само така се счита, че ще се усълужи най-добре на общостопанския и националенъ интересът.

Отъ следвашата стравнителна таблица за състоянието във електрическия отпътвие във южната и северната част на България се вижда, че последната е останала извънредно много назадъ.

№ по редъ		Vъ Северна България	Vъ Южна България
1.	Водни ел. централи съмощност	4.786 к. с.	53 244 к. с.
2.	Парни ел. централи съмощност	4.720 к. с.	59 929 к. с.
3.	Други ел. централи съмощност	12.840 к. с.	3 935 к. с.
4.	Общо инсталирана мощност във електрическия централи	22 346 к. с.	117 100 к. с.
5.	Общо производство	39 000 000 квт.	193 000 000 квт.
6.	Население	2 762 215 жит.	3 328 000 жит.
7.	На житъ се падат:		
	а) инсталирана мощност във електрическия централи	8 вата	35 вата
	б) произведена електрическа енергия	14 квт.	58 квт.
8.	Застроени съж:		
	а) далекопроводи 60.000 волта	—	254 км.
	б) далекопроводи 35.000 волта	—	154 км.
	в) далекопроводи 20—15—6.000 волта	533 км.	2.422 км.
9.	Електрифицирани съж:		
	а) градове	37	56
	б) села	57	254
	в) жители	582.000	1.436.000
10.	На електрифициранъ жител се падат:		
	а) инсталирана електроиз- водна мощност	385 вата	81 вата
	б) произведена ел. енергия	67 квт.	135 квт.

Огън горната таблица се вижда, че във електрификационно отношение Северна България е останала два до три пъти по-назадъ отъ Южна България.

Това състояние на ийшата се обяснява съ редица по-благоприятни условия, присъщи на Южна България, и съ по-щедрото насочване на дължавните и обществени капитали във тази област. Въ същото време за Северна България е направено много малко, въпреки че нуждите отъ електрическа енергия за тая част на страната съмъ голями. Засега тъзи нужди се частично задоволяватъ съ малки мъстни електрически централи, по-голямата числа отъ които съмъ чуждо гориво — нафта.

Тъзи откъслечни електроснабдявания, безспорно, далеч не съмъ състояние да разрешатъ пълната и системна електрификация на Северна България. А да се чака естественото развитие, то би значило да се допустне разлика във електрификационно отношение между дветъ страни на България да се увеличи още повече и съ това да се постави във крайно нейзгодно положение половината отъ държавата ни.

Очевидно, тръбва да се приложатъ извънредни мърки за по-бързото електроизграждане на Северна България. Тъзи мърки не могатъ да бѫдатъ палативни или слаби, защото съмъ не може да се разчита на бързъ успѣхъ. Нуждно е създаването на едно изключително ръководство, облъчено във специални права и снабдено съ възможните необходими срѣдства, за да се пристапи часъ по-скоро къмъ работа.

Налага се, следователно, да се създаде една специална държавна електрификационна дирекция, особено като се има предвидъ, че се отнася за една голъма областъ, съ неразработени още силови източници, при едно население съ сравнително малка доходност, където частната, а и обществената инициатива не биха се решили да влагатъ средства. Тази дирекция ще тръбва да има гъвкавата форма, за да се приспособи бързо къмъ най-разнообразните условия на Северна България, както и къмъ използването и хармонизирането във едно цѣло из съ сега съществуващите тамъ електропроизводителни предприятия, при зачитане на интересите имъ, като си постави за цель също да електрифицира и онзи населени места, съ неначинно благоприятенъ рентабилитетъ, които при обикновени условия не биха видѣли въ скоро време електроизграждане.

Налага се създаването на една единна дирекция, която, като координира действията на съществуващите и годни за електроснабдяване електрически предприятия, като проучи и изгради силови източници, съществуващи във областта, или във върху комбинации съ стоящи извънъ областта електропроизводни предприятия, да залови тази част на страната съ евтина и достатъчна електрическа енергия.

Съ предложението законопроектъ се цели именно създаването на тази автономна дирекция за електрификация на Северна България.

Г-да народни представители! Като вървамъ, че сте се проникнали отъ голямото значение на електрификацията на Северна България и хармонизирането ѝ съ тази на Южна България, моля ви да гласувате предложението законопроектъ за учредяване Дирекция за електрификацията на Северна България."

Министъръ на обществени сгради, път. и благоустройство:

Инж. Д. Василевъ"

(Ето и текстът на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за учредяване Дирекция за електрификацията на Северна България.

I. Учредяване и цель.

Чл. 1. Учредява се „Дирекция за електрификацията на Северна България“ съ седалище гр. Плевенъ.

Дирекцията е самостоятелна юридическа личност съ автономно управление и отдѣленъ бюджетъ и щатъ отъ тъзи на държавата.

Чл. 2. Цельта на дирекцията е пълното и системно електрифициране на Северна България, провеждано самостоятелно или съвместно съ съществуващи или нови електроснабдителни предприятия чрезъ:

а) постройки на: силодобивни централи, далекопроводи, трансформаторни станции, електроразпределителни мрежи и други електрически съоръжения за производство, пренасяне и разпредълъжение на електрическа енергия за нуждите на областта;

б) откупуване съществуващи електрически съоръжения;

в) купуване и обмяняване необходимата ѝ електрическа енергия отъ други електропроизводни предприятия.

Чл. 3. Областта на дирекцията е Северна България съ граници: на северъ — р. Дунавъ; на изтокъ — Черно-море и границата съ Румъния; на югъ — билото на Стара-планина, отъ с. Сълничово, на Черно-море, презъ селата Голица, Божуръ, Манастирецъ, северните граници на Старозагорска, Пловдивска и Софийска електрификационни области — в. Комъ — до границата съ Югославия, и на западъ — границата съ Югославия.

II. Срѣдства.

Чл. 4. Срѣдствата за изпълнение на своята предприятие дирекцията набавя отъ:

а) всички постъпления по фонда „Електрификация“;

б) неизразходваните суми по бюджета на Главната дирекция на обществените сгради, пътищата и благоустройството;

в) приходитъ от продажба на електрическа енергия и други, утвърдени съ бюджета на дирекцията;

г) дългосрочни заеми, сключени подъ гаранцията на държавата при Българската земедълска и кооперативна банка или други кредитни учреждения;

Българската земедълска и кооперативна банка може да набави исканитъ сръдства за заема отъ Българската народна банка срещу залагане на свои ценни книжа;

д) заеми отъ фонда, образуванъ съгласно членове 17 и 18 отъ закона за общинския налогъ, предназначенъ за заеми на общинитъ, за освътление, водоснабдяване и др.;

е) заеми отъ кооперации, синдикати, общини и други, срещу строежъ на далекопроводи, трафопостове и други за електроснабдяване на съответните селища.

Чл. 5. Заемитъ ще се сключватъ отъ управителния съветъ.

Заемитъ могатъ да се гарантиратъ съ всички имущества и доходи на дирекцията.

Чл. 6. Заемитъ отъ фондовете и други се използватъ за строежи, откупуване на електрически съоръжения и доставка на машини, материали и други във връзка съ строежите и експлоатацията съоръженията въ областта.

III. Извършване на строежи.

Чл. 7. Дирекцията извършва електрификацията на областта по приети общи електрификационни планове, съ огледъ на единъ общъ идеенъ планъ за Северна България.

Тези планове се одобряватъ отъ министра на обществените сгради, пътищата и благоустройството, следъ мнение на електрификационния съветъ. Тъ се изпълняватъ по етапи и съгласно одобрениятъ години бюджети.

Чл. 8. Всички машини, уреди, апарати и други във връзка съ строежите на дирекцията, които се доставятъ отъ странство, независимо отъ това, дали се произвеждатъ въ страната или не, се освобождаватъ отъ вносни мита и всички други данъци, такси, барии, включително таксата по чл. 3 отъ закона за митниците и товарното право.

Чл. 9. За добиване на кариерни материали: камъни, чакъль, пърськъ и други за нуждите на всички строежи на дирекцията отъ държавни, общински и обществени църковни и други фондови кариери, не се плаща държавни барии и наемни право и каквито и да са такси, барии и пр., независимо отъ това по какъвъ начинъ, отъ кого се извършва строежъ и поддръжането.

За водене на кариерни материали за направа и поддръжане на строежите на дирекцията отъ отдалени толъ наемъ държавни, общински и обществени кариери, не се плаща държавни барии, наемни право и каквито и да са други такси или обезщетение на наемателя.

Валенето на материалите се допуска само отъ мяста на кариерата, които не са във вреда на наемателя и се определятъ по взаимно съгласие, а при несъгласие — отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда съ представител на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството.

Чл. 10. Всички материали и пр., за които се говори въ членове 8 и 9, както и тези, които се произвеждатъ въ страната и са необходими за строежите и експлоатацията на дирекцията, се превозватъ по българските държавни железници съ намаление 25% отъ тарифите.

Чл. 11. Чрезъ трудова повинност могатъ да се извършватъ превози и нѣкои работи по строежите, за които не се изискватъ специалисти.

Чл. 12. Всички държавни и общински земи, нуждни за електрическите централи, подстанции, трансформаторни постове, жилища и канцеларии на дирекцията, прокарване на електрически съоръжения и други във връзка съ електроизграждането на областта, се отстъпватъ безвъзмездно на дирекцията, а частните такива се отчуждаватъ по реда, предвиденъ въ закона за електрификацията на България.

Водоползването на водни електрически централи ще се получава по реда, предвиденъ въ закона за водните синдикати, а разрешение за строежъ на електрически централи, съгласно закона за електрификацията на България и закона за узаконяване на индустритъ заведения и пр.

Чл. 13. Дирекцията извършва своите доставки и строежи било чрезъ търгове, било по доброволно съгласие, било чрезъ покупателни комисии направо отъ пазара, било по стопански начинъ, въ зависимостъ отъ решенията на управителния съветъ. За целта се изработва специален правилникъ отъ управителния съветъ, въ който се определя и начинъ на извършване разходите, контролата върху тъхъ и документите, съ които се оправдава.

Дирекцията се освобождава отъ всички данъци и бели и отъ разпорежданията на закона за бюджета, отчетността и предприятието. Отъ глащите на закона за гербовия налогъ дирекцията се счита държавно учреждение.

Чл. 14. Строежите по електроизграждането на областта, необходимите договори се извършватъ и сключватъ съгласно повеленията на закона за узаконяване на индустритъ заведения и закона за електрификацията на България и при спазване на следното:

1) узакон...ането на централни, далекопроводи, подстанции и пр., необходими за електрификацията на даден районъ или на цѣлата областъ, може да стане наведнъжъ, като така узаконеното се изпълнява отъ дирекцията въ продължение до петъ години;

2) Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството може да разреши изменение въ узаконеното безъ извършване на формалностите по закона за узаконяване на индустритъ заведения и безъ представяне на книжа, при условие, че съ тия изменения не се застъпватъ интересите на заинтересувани лица или не се измъннява първоначалното предназначение на узаконеното.

Чл. 15. Законътъ за електрификацията на България и законътъ за водните синдикати са задължителни за дирекцията.

IV. Отношение къмъ съществуващи електроснабдителни предприятия.

Чл. 16. Електроснабдителни предприятия въ областта, които иматъ законно склучени договори за електроснабдяване на селища, продължаватъ да ги дарятъ електрическа енергия до изтичане сроковете на тези договори или на новоуговорените такива, следъ което се постъпва съгласно закона за електрификацията на България.

По споразумение, дирекцията може да поеме електроснабдяването и преди изтичане сроковете на договорите.

Ако дирекцията откупи известни електрически съоръжения на съществуващи електрически предприятия, тя поема електроснабдяването на хранените чрезъ тия съоръжения електрически обекти отъ дена на влизане въ собственост на откупените съоръжения.

Въ такъвъ случай доставката на енергията ще става при условията електрифициране отъ дирекцията, като нените на електрическата енергия, до изтичане сроковете на старите договори, не могатъ да бѫдатъ по-високи отъ тези въ същите съоръжения.

Чл. 17. Дирекцията влиза въ преговори съ областни електроснабдителни предприятия отъ съседни области за получаване електрическа енергия за нуждите на областта.

За целта същата склучва съответните договори, които поллежатъ на одобрение отъ Министерския съветъ, при участието на електрификационния съветъ при Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството.

V. Управление.

Чл. 18. Управлението на дирекцията се състои отъ управителенъ съветъ, провѣрителенъ съветъ и директоръ.

Чл. 19. Управителниятъ съветъ се състои отъ: председателъ — министърътъ на обществените сгради, пътищата и благоустройството и членове:

а) главниятъ директоръ на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството;

б) директорътъ на Дирекцията за електрификация на Северна България;

в) юрисконсултътъ на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството;

г) единъ електроинженеръ, назначенъ измежду тия на Главната дирекция на общество на обществените сгради, пътищата и благоустройството — отдѣление „Електрификация и индустритъ заведения“;

д) по единъ представител на Инженерно-архитектната камара и Съюза на българските инженери и архитекти — електроинженери;

е) представител на обществените електропроизводителни предприятия;

ж) единъ представител на Министерството на търговията, промишлеността и труда отъ отдѣла за природни богатства;

з) единъ представител на Министерството на земедѣлието и държавните имоти отъ отдѣлението за водите.

Членовете на управителния съветъ се назначаватъ отъ министъра на обществените сгради, пътищата и благоустройството.

Въ отсътвието на министъра на обществените сгради, пътищата и благоустройството, съветътъ се председателствува отъ главния директоръ на обществените сгради, пътищата и благо�建ството.

Представителнитъ на Инженерно-архитектната камара, на Съюза на българските инженери и архитекти и на общественините електропроизводителни предприятия се назначават за три години.

Управителниятъ съветъ управлява и ръководи дѣлата на дирекцията. Дирекцията се представлява отъ директора и упълномощеното отъ управителния съветъ лице.

Управителниятъ съветъ, споредъ нуждата, привлича за съдействие лица — специалисти по технически, юридически, финансови, административни и други въпроси.

Чл. 20. Провѣрителниятъ съветъ се състъп отъ:

а) единъ представител на Министерството на общественините сгради, птищата и благоустройството;

б) единъ представител на Министерството на финансите;

в) единъ представител на Българска земедѣлска и кооперативна банка.

Провѣрителниятъ съветъ се назначава отъ министра на финансите.

Чл. 21. Директорътъ трѣба да бѫде електроинженеръ съ най-малко 10-годишна практика. Той се уволянява и назначава отъ Министерския съветъ по представление отъ министра на общественините сгради, птищата и благоустройството.

Чл. 22. Директорътъ:

а) ръководи и направлява всички работи по проучването, постройката и експлоатацията на електрически съоръжения въ областта;

б) привежда въ изпълнение решенията на управителния съветъ;

в) назначава комисия за произвеждане на търгове и приемане на предприятия;

г) извршва разходите въ размѣръ на разрешения кредитъ;

д) назначава и уволянява техническия и административния персоналъ, безъ ръководния персоналъ, който се назначава и уволянява отъ управителния съветъ по негово представление;

е) изработва строителни програми.

Чл. 23. Директорътъ и персоналътъ на дирекцията се залишатъ по специаленъ начинъ, отдѣленъ отъ общия шатъ на държавните служители, но се считатъ за държавни служители.

VI. Бюджетъ, балансъ и отчетъ.

Чл. 24. Бюджетътъ и шатътъ на дирекцията се приготвяватъ отъ управителния съветъ по докладъ на директора.

Бюджетътъ и шатътъ се утвърждаватъ отъ Министерския съветъ по докладъ на министра на общественините сгради, птищата и благоустройството и се обнародватъ въ „Държавенъ вестникъ“.

Чл. 25. Годишните баланси за положението на сметките се обнародватъ въ „Държавенъ вестникъ“.

Годишните отчети за приходите и разходите за всяка отчетна година се представяватъ отъ министра на общественините сгради, птищата и благоустройството въ Министерския съветъ за одобрение най-късно до 30 априлъ на следната година.

Чл. 26. Сметките на дирекцията се водятъ по правилата на двойното счетоводство.

VII. Фондове.

Чл. 27. Отъ излишните на склонени бюджети се обравява следните фондове: фондъ „Подобрене и разширение“ и фондъ „Покриване евентуални затуби“.

Фондовете се управляватъ отъ управителния съветъ. За управлението имъ се излага специаленъ правилникъ.

VIII. Особени разпоредби.

Чл. 28. Настоящият законъ отменя всички законоположения, които му противовечатъ.

Чл. 29. Отмѣня се постановлението на чл. I, т VIII, буква „б“, отъ закона за засилване и включване на нѣкои фондове, управлявани отъ министерствата и дирекционите въ бюджета на държавата за 1936 г. — „Държавенъ вестникъ“, бр. 278, отъ 10 декември 1935 г., като приходъ по съответни параграфъ отъ бюджета на държавата отъ налогъ върху консумираната електрическа енергия и други по закона за електрификацията на България се предаватъ на фондъ „Електрификация“.

Чл. 30. За прилагането на този законъ се изработватъ специални правилници, утвърдени съ царски указъ.

Председателъ Никола Логофетовъ: Има записани 8 думи оратори. Не би ли било добре да се споразу-

мѣять да говорятъ по десетина минути, а после въ комисията да се говори повече, за да може да мине още днесъ този законопроектъ на първо четене и да нѣма прекъсване на разискванията по срѣдата. Азъ моля ораторите да говорятъ най-кратко, въ общи линии, по законопроекта.

Има думата народниятъ представител Петър Дограмаджиевъ.

Петър Дограмаджиевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Предъ настъпва сложенъ за разглеждане единъ твърде важенъ законопроектъ — законопроектъ за учредяване на Дирекция за електрификацията на Северна България; единъ законопроектъ, на който се възлага разрешаването на голѣми техникостопански задачи; единъ законопроектъ, който ще има да се справи при провеждането му съ тежки стопански въпроси и множество частни и обществени интереси; единъ законопроектъ, който цели да тласне електрификацията на Северна България напредъ, за да създаде предпоставки за развитието на нашата индустрия, занаяти и земедѣлние на онай висота, на която се радватъ ония, които живѣятъ въ Южна България.

Азъ вземамъ думата съ високото съзнание, че съ моите скромни познания като техникъ и съ моята опитност и поискуйтъ, които азъ, въ качеството ми на участникъ въ управата на Врачанска електрическа централа въ продължение на 10 години, съмъ извѣльълъ, при една обективна критика, мога да бѫда полезенъ, за да се отстраниятъ всички ония неясности и непълноти, които сѫществуватъ въ законопроекта и които въпоследствие биха спънали правилния развой на електрификацията въ Северна България.

Законопроектътъ, който се внася отъ г-на министра на благоустройството, не само че е навремененъ, но той е даже закъснѣлъ. И азъ отъ това място ще си позволя да отправя моите сърдечни поздравления къмъ г-на министра на благоустройството, инженеръ Василевъ, за тоя му жесть — да постави на разглеждане единъ въпросъ, който чака отдавна своето разрешение и разглеждане тукъ въ Народното събрание; единъ въпросъ, който интересува българския народъ, живущъ оттъкъ Стара-планина. Както е казано въ мотивите на законопроекта и както се вижда отъ сравнителната таблица, дадена въ мотивите, електрификацията на Южна България далечъ е надминала тая на Северна България, въпрѣки че електрифицирането на Северна България по частенъ начинъ почна преди това на Южна България. Първи въ Северна България, като изключимъ София, се електрифицираха Варна, Русе, Ломъ, Троянъ и други градове. Първи тъ съзнатълъ нуждата отъ електрификация на нашата страна и я приложиха по частенъ начинъ, по инициатива на общини, кредитни институти и други форми на сдружавания. Но първи липсата на естествени източници на енергия въ Северна България каквито сѫ водата и въглищата, тая електрификация не можа да стигне въ своя развой до онай степень, че да бѫде рентабилна и да даде евтина електрическа енергия, както за освѣтление, така и за занаяти и индустрии. Причината за това бѣ, че въ повечето въ съзладениетъ електрически централи въ почти всички градове на Северна България добиваха електрическата енергия чрезъ гориво, внесено ствъръ — така наречения газълъ, за дизеловитъ мотори. Това гориво напостепенно стигна цена до 8-45-8-50 л. литъръ и постави въ безствено положение тия централи. И днесъ ние ги виждаме да изнемогватъ и да запиратъ една по една, вследствие на което ще запратъ и всички занаятчийски работилници и индустрии, които сѫ вкачени въ тия електрически предприятия. Законопроектътъ, се внася сега, иде да отговори на една назрѣла нужда — част по-скоро българското правителство и българската държава да се притекатъ на помощъ за спасяването на това народностно стопанство, което е погълнало повече отъ 100 miliona лева български пари подъ формата на заеми и на редъ други влагания въ тия предприятия.

Докато въ Южна България изобилствува тия природни източници, които станаха причина, поради своята близостъ съ ония обекти, които се електрифицираха, да се тласне електрификацията въ възходъ и да се даде възможност на цѣлата южнобългарска индустрия, занаяти, земедѣлие и стопанство да се радватъ на евтина енергия, за съжаление, българскиятъ народъ отъ Северна България трѣбва да плаща тежъкъ данъкъ на своето географско положение заради това, че нему му липсваха естествени източници, за да получи евтина енергия.

По този начинъ Южна България, поради своята евтина енергия, се яви конкурентносособна на Северна България.

рия. Защото едно е да произвеждашъ електрическа енергия по 1:20 — 1:25 л. за киловатчасъ, друго е да я произвеждашъ по 3-4-5, дори 7 л. за киловатчасъ.

Нѣкотъ отъ лѣсно: 10 л.!

Петъръ Дограмаджиевъ: Едно е да се освѣтлявашъ съ електрическа енергия по 3-4-5 л. за киловатчасъ, друго е да се освѣтлявашъ съ 10-12, дори 15 л. за киловатчасъ.

Ето защо тоя законопроектъ иде да отговаря на една нужда на населението и да докаже, че държавата еднакво мисли за своя народъ, еднакво се грижи за ония, отъ които ние искаеме тукъ данъци, за да може да се справи съ своите разходи.

Азъ ще разгледамъ законопроекта накратко, въ него вътъ по-сѫществени точки, и ще се помъжа да изтъкнъ нѣкоя неясност въ него и нѣкои положения, които, по моя преценка, ще трѣба да претърпятъ измѣнения. Първо, съ този законопроектъ се създава една Дирекция за електрификацията на Северна България. Защо се създава тая дирекция? Дирекцията се създава, за да се поставя ясно и конкретно целътъ на тая електрификация. Дирекцията се създава, за да намѣри източниците, отъ които ще се добива електрическа енергия за Северна България, да намѣри срѣдствата, чрезъ които ще се създаватъ тѣзи източници, да изработи цѣлостенъ планъ за електрификацията на Северна България и да обедини усилията на множество частни и обществени електрически предприятия, пътннати по цѣла Северна България, и по този начинъ да наподоби рентабилни чрезъ един цѣлостенъ планъ всички ония нерентабилни електрически предприятия, които тежатъ на една малка част отъ нашия народъ, чрезъ ония предприятия, които добиватъ своята енергия по евтина начинъ. И затова азъ мисли, че създаването на тая дирекция се покрива съ тия строго опредѣлени задачи, които тя ще трѣба да изпълни въ непродължително време.

Какъ ще постигне тя своята цель? Въ чл. 2 на законопроекта е казано следното нѣщо: (Чете). „Цельта на дирекцията е пълното и системно електрифициране на Северна България, провеждано самостоително или съвмѣстно съ сѫществуващи или нови електроснабдителни пречиствания чрезъ: а) постройки на: силодобивни централи, далекопроводи, трансформаторни станции, електроразпределителни мрежи и др. електрически съоружения за производство, пре-насяне и разпределение на електрическа енергия за нуждите на областта; б) откупуване сѫществуващи електрически съоружения и в) купуване и обмѣняване на ехѣтимата и електрическа енергия отъ други електропроизводни предприятия.“ Съгласно тоя членъ, дирекцията си поставя за целъ да изгради нови силопроизводни електрически централи, като главна целъ, за да добие евтина енергия и, второ, да работи съвмѣстно съ ония изградени електрически централи, които сега сѫществуватъ въ Северна България и даватъ електрическа енергия на почти всички градове въ тая часть на нашето отчество. Въ буква б е казано, че дирекцията откупува сѫществуващи съоружения. Азъ намирамъ тукъ една неизпълнота въ предлагания законопроектъ, защото тая малка нагледъ буква ще отвори за въ бѫдеще голѣми спорове и недоразумения съ всички ония обществени предприятия, въ които сѫ вложени обществени капитали и спестявания на напитъ градове. Такъ буквата на чл. 2 трѣбва да уреди ясно и конкретно тия отношения. Ако дирекцията си постави за целъ да изкупи половината отъ тия предприятия, т. е. да изкупи онова, което се казва електрическа мрежа, т. с. оная часть, която не се изчакява и не се похабява, а остави онова съоружение, което се казва двигателъ, въ което е вложена по-голѣмата част отъ срѣдствата на електрически предприятия, тогава дирекцията неминуемо ще влѣзе въ конфликтъ съ електроснабдителните предприятия, затуй защото тия предприятия или не сѫ амортизириани напълно, или сѫ амортизириани наполовина, или съвсемъ не сѫ амортизириани и тогава тоя дѣлъ, който лежи върху определена група хора или върху единъ градъ, ще остане въ въздуха. Дирекцията ще трѣбва, следователно, или всесъло да изкупи предприятието съ неговия двигател и съ неговата разпределителна мрежа и да стане пъленъ господаръ, да разполага всесъло съ това предприятие, или ще трѣбва, както е казано въ чл. 16, да остави предприятието да сѫществува, докато изпълни своя договоренъ срокъ или докато се амортизира. При това положение Дирекцията за електрификация на Северна България ще стане проводникъ само на електрическа енергия до града или ще стане сама производителъ на такава енергия въ електрифицираната областъ. Съ газъла, който консумиратъ тия електрически предприятия, при днешната му цена, Дирекцията за електрификацията на Северна

България не може да намали производствените разноски, за да поевтиниѣ електрическата енергия, да стане тя истинско народно благо, да бѫде евтина двигателната енергия за нашите занаяти и индустрия. При това положение тая дирекция ще трѣба да потърси нова форма за тия предприятия, нови начини за производстване на евтина електрическа енергия. Какъ? Като дирекцията вземе грижата да доставя безмитенъ, безакцизенъ и съ безплатенъ превозъ газълъ, за да могатъ тия централи да поддържатъ своето сѫществуване до ония моментъ, когато новите електропроизводителни централи ще дойдатъ съ своята евтина енергия да освободятъ предприятията отъ употребата на това чуждо гориво, отъ консумацията на тая скъпа течностъ. Това, обаче, по моя преценка, скоро нѣма да стане. Дотогава трѣба да се даде възможностъ на тия централи да сѫществуватъ спокойно и да дочакатъ ония моменти, въ които дирекцията ще дойде съ своята евтина енергия — било добита чрезъ нѣви силопроизводни централи, било купувана като излишна отъ силопроизводните централи въ Южна България.

Много добре сѫ посочени въ законопроекта и граници на тая електрификация. Ако тия граници не бѫха посочени въ чл. 3, щѣха да се появятъ много спорове отъ селища, които ще искатъ да бѫчатъ включени въ електрификацията, и дирекцията ще бѫде поставена предъ неизможностъ да ги удовлетвори. Затуй намирамъ, че е много добре гдето ясно и конкретно е опредѣлено кои граници обема на тая електрификация.

Срѣдства. За постигане на тия цели дирекцията ще трѣба да разполага съ срѣдства. Отъ кѫде? Тѣ сѫ избрани въ чл. 4. Преди всичко, постъпленията по фонда „Електрификация“. Тоя фондъ е учреденъ съ закона за електрификацията на България, чийто членъ 42 казава: „За подпомагане електрификацията на страната се учредява фондъ за електрификация на страната, който използува“ и др. в. н. Тоя фондъ се събира отъ срѣдствата на цѣлия български народъ, отъ всички електрически централи и, следователно, тоя фондъ трѣбва пакъ да отиде за тоя народъ, като бѫдатъ подкрепени ония части отъ Северна България, които, поради скълото имъ електрифициране, плащатъ излишънъ данъкъ и понасятъ тежести, които азъ сѫмътъмъ, че е несправедливо повече да понасятъ, и затова е справедливо да се използватъ тия срѣдства, които законътъ за електрификацията е учредилъ въ фонда за електрифициране на страната.

По-нататъкъ, въ чл. 8 е казано, че всички машини, уреди и други и всички необходими материали за електрифицирането на Северна България се доставятъ по безмитенъ начинъ, т. е. освобождаватъ се отъ всѣкакви барии, мита и т. н. Много справедливо е, когато се изгражда една държавна електрификация, да се освободятъ отъ мита тия материали, защото иначе въпоследствие тия пари ще легнатъ отново върху консуматора. Но тукъ азъ сѫмътъмъ, че има една непълнота. Тукъ трѣбва да се включатъ не само тия материали, които дирекцията на електрификацията ще доставя и ще употребява, но и ония материали, които селищата, които ще се електрифициратъ, ще направятъ това по частенъ редъ.

Г-да народни представители! Азъ сѫмътъмъ, че дирекцията за електрификацията на Северна България не ще бѫде въ състояние да поеме върху плещитъ си съ свои срѣдства електрифицирането на всички села въ Северна България, по простата причина, че не ще разполага съ излишни капитали, които ще й позволяятъ този луксъ, да отиде и до последното село. Тия капитали ще сѫ необходими преди всичко да се изградятъ силопроизводни централи и далекопроводи. Ако остане този въпросъ да се разрешава отъ Дирекцията за електрификацията въ Северна България, ии ще бѫдемъ свидетели на многочислени делигации, водени отъ народни представители, да се надпреварватъ и доказватъ въ кои села е необходимо електрифицирането, и Дирекцията ще се види въ невъзможностъ да удовлетвори всички искания. Ето защо, успоредно съ тѣзи привилегии и права, които си запазва Дирекцията за електрифицирането на Северна България, ще трѣбва да се дадатъ права и на общините или на други формации, като кредитни кооперации и др. дружества, които биха се нагърбили по частенъ редъ да електрифициратъ едно село. И забележете, г-да, всички градове въ Северна България сѫ електрифицирани, не сѫ електрифицирани само селата и за тѣхъ става въпросъ. Тия села едвали ще бѫде въ състояние дирекцията да ги електрифицира въ скоро време по причините, които изложихъ преди малко. Ето защо чл. 8 ще трѣбва да се допълни и за тия общини, които желаятъ по собственъ починъ да се електрифициратъ, съ което ще улеснятъ Дирекцията за електрифици-

рането на Северна България. Съ това ще се избъгне една аномалия, ако утре Дирекцията електрифицира едно село съ материали, внесени по безмитен начинъ, и се електрифицира друго село, което не попада подъ този чл. 8, по частенъ начинъ. Въ втория случай ще имаме електрическа енергия по-скъпа, поради това, че предприятието ще тръбва да се рентира и амортизира. Такива аномалии, г-да народни представители, съществуватъ и сега съ електрическите предприятия въ Северна България. Така, напримъръ, имаме водни синдикати въ Северна България, които движатъ своите генератори не съ вода — поради липса на вода — а съ дизелови мотори и получаватъ, по силата на закона за електрификацията на България, безмитенъ и безакцизенъ газърълъ. Но има водни централни, има и дизелови централни, които принадлежатъ на коопериции или на о. о. дружества, или на популярни банки, които плащатъ мито и акцизъ на газърълъ поради това, че не съ водни синдикати, и поради това не може да имъ се дадатъ привилегии. Тая аномалия се търпи и днесъ, но тя не тръбва да съществува въ бъдеще, ако искаме да приложимъ справедливо този законъ.

Г-да народни представители! Понеже г-нъ председателъ ни предупреди да бъдемъ кратки, затова нѣма да се спира на въпроса за отношението на дирекцията къмъ съществуващите централни — една много важна материя, единъ много важенъ и същественъ въпросъ, който азъ ще имамъ възможност да разгледамъ въ комисията по Министерството на благоустройството, като ще искамъ тамъ да се дадатъ известни освѣтления и да се направятъ известни подобрения, които ще се отразятъ много добре върху народното стопанство въ Северна България.

Сега ще се спра накратко на управлението на дирекцията.

Така както е изложено въ чл. 19 отъ законопроекта управлението на дирекцията се състои отъ управителенъ съветъ съ председателъ — министърът на обществените сгради, пътищата и благоустройството и членове: главниятъ директоръ на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, директорът на Дирекцията за електрификацията на Северна България, юрисконсултът на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, единъ електроинженеръ, по единъ представител на Инженерно-архитектната камара и Съюза на българските инженери и архитекти — електроинженери, представител на обществените електропроизводителни предприятия, представител на Министерството на търговията, промишлеността и труда и представител на Министерството на земедѣлието. Въ този управителенъ съветъ, г-да, на Дирекцията за електрификация на Северна България азъ не виждамъ Северна България. Азъ не виждамъ въ този съветъ кой ще представлява Северна България. Това е единъ управителенъ съветъ много голъмъ и много тежъкъ, който, по моите скромни преценки — понеже съмъ връзъл въ тия управителни съвети на единъ подобно предприятие, което е една малка форма на това, което се тъкви — нѣма онай гъвкавостъ, каквато тръбва да притежава, покрай другите качества, търговски, дори спекулативни, за да се справя ежедневно съ въпросите, които ще никнатъ при прилагането на този законъ.

И първото нѣщо, което виждамъ, е, че Северна България липсва въ този управителенъ съветъ. Седалището му е посочено въ Плѣвень. Приемаме това. Но на управителния съветъ, струва ми се, че мястото му не е въ София. Това едно. Второ, въ чл. 6 отъ закона за електрификацията на България се казва, че „електрификацията на селата се урежда, ръководи и контролира отъ Министерството на съобщенията“. Азъ мисля, че министърът на обществените сгради не бива да участва въ този управителенъ съветъ по простата причина, че той не носи отговорностъ за тия работи. Не може задълъжението да се скриватъ грѣшките на управителния съветъ. Министърът тръбва да стои на страна, за да контролира дѣлата на този управителенъ съветъ. Той е политическо лице, което отговаря за своите дѣла предъ Парламента, и не бива него да го мѣсимъ въ едно техникостопанско и търговско предприятие, кѫдето мѣгатъ често пъти да се допускатъ и грѣшки и да се върнатъ нѣкои работи, които не сѫ въ реда на нѣщата, и следъ това да ги хвърлимъ като вина на министъръ. Затуй, по моя преценка, министърът ще тръбва да бѫде на страна отъ този управителенъ съветъ, за да може да контролира дѣлата му.

По-нататъкъ. Като знамъ каква главоломна работа има главниятъ директоръ на благоустройството, като знамъ, че колкото пъти съмъ ходилъ въ министерството за нѣкои справки, едва мога да го намѣръ свободенъ, мене ми се струва, че ние не тръбва да го ангажираме въ едно предприятие, въ една автономна дирекция и по този начинъ

да го лишаваме отъ възможността да изпълнява своята прѣки задачи, като главенъ директоръ на Министерството на благоустройството. Това е една самостоятелна, автономна дирекция, която има строго определена задача, да електрифицира Северна България. Той тръбва да бѫде освободенъ отъ участие въ тая дирекция, защото това ще прѣчи на неговата служба въ Министерството на благоустройството.

Предвиджа се да участвува въ управителния съветъ и юрисконсултът на Министерството на благоустройството. Азъ не знамъ защо той тръбва да участвува въ този управителенъ съветъ, когато може да бѫде използванъ като специалистъ, както е казано по-долу, че управителниятъ съветъ използува специалисти, техники и т. н. Нѣма защо и той да участвува въ този съветъ.

И най-после, не намирамъ, че е съвмѣстимо директорът на електрификацията да бѫде същевременно и членъ на управителния съветъ на това предприятие. Такова нѣщо азъ не съмъ виждалъ — може да го има нѣкѫде, но азъ не, го знамъ — директорът на едно предприятие същевременно да бѫде и членъ на управителния съветъ. Директорът ще управлява предприятието, съгласно решението и препоръките на управителния съветъ, той ще дава отчетъ предъ този управителенъ съветъ, той ще дава своята планове, нему ще се даватъ препоръки, той ще се отчита за своята работа. Той не тръбва същевременно да бѫде и членъ на управителния съветъ, защото ще липсва контролната функция и творческата функция на този управителенъ съветъ, когато директорът участвува въ него. Затова азъ мисля, че директорът ще тръбва да бѫде изключенъ отъ управителния съветъ, за да може да изпълнява по-добре и по-правилно своята функция като директоръ на едно предприятие, който ще има да се справя съ много тежки и сериозни задачи въ своята дейностъ.

Най-сетне азъ бихъ попиталъ, въ управителния съветъ на това предприятие, което ще засегне интересите на десетки индустрии, на десетки зданиячийски работилници, на десетки хиляди консуматори, има ли представители на тѣзи съсловия? Нѣма ги. И затова азъ ще моля въсъ и г-на министра да се съгласите при разглеждането на законопроекта въ комисията да се вмѣкнатъ въ управителния съветъ представители на тѣзи съсловия отъ Северна България. Индустритът щи иматъ организация и мѣгатъ да бѫдатъ представени; занаятчиите щи иматъ организация, ще бѫдатъ представени; консуматорите — а това сѫ градовете и селата — мѣгатъ да бѫдатъ представени респективно отъ своята кметове или отъ своята организации. По този начинъ ще се внесе хармония въ този управителенъ съветъ и ще се избѣгнатъ критики, които често пъти се искатъ на обществото противъ решенията и задачите на единъ управителенъ съветъ. За да нѣма тия критики и за да нѣма недоволства, че управителниятъ съветъ е действувашъ за тоя или за онъ градъ, за това или онова населено място по лични съображения или връзки, горади влияния отъ странични лица, въ него тръбва да бѫдатъ представени тия съсловия съответно на представители, за да бѫдатъ полезни както на съмните предприятие, така и на народа, който тѣ представяватъ.

Спрѣхъ повечко вашето внимание върху този въпросъ, тъй като той е отъ съществено значение. Управителниятъ съветъ — това е алфата и омегата на този законопроектъ. Имаме ли добро, правилно сложено управително тѣло, че имаме резултати, че имаме дейностъ, че имаме напредъкъ. Нѣмаме ли правилно сложено управително тѣло, добре нагодено да се справя съ тежките задачи, които му предстоятъ, ние ще имаме една бюрократично учреждение, което ще се занимава само съ преписки, само съ спорове, а електрификация нѣма да имаме. Ето защо азъ моля да се взематъ подъ внимание тия критики, които правятъ, и да се възприематъ препоръките, които давамъ, защото съмъ ги изпиталъ върху собствения си грѣбъ, като е трѣбало въ продължение на 10 години да се справяме съ задачите, които ежедневно никнѣха въ управлението на една такава централа.

Накрая, г-да народни представители, азъ заявявамъ, че ще гласувамъ този законопроектъ съ радостъ, защото той е отзвукъ на една нужда, която отдавна тръбваше да бѫде задоволена. Ще го гласувамъ, защото той иде, чрезъ своята нови далекопроводи и чрезъ новите силопроизводни централни, които ще се построятъ въ Северна България, да занесатъ това благо — електричество — до последната селска хижка; да направи всѣкъ оборъ и всѣка къщичка да свѣтнатъ съ електричество, да проникне това електричество въ всѣка машинка, въ всѣка работилница, въ всѣка

индустрия, за да може по този начин чрезъ евтина енергия да се повлиigne благосъстоянието и на Северна България, която е също част от нашето отечество и къмъ която ние тукъ ще търбва да проявяваме същите грижи, които държавата така щедро е проявила къмъ Южна България. (Ръкопискания)

Председател Никола Логофетовъ: Г-да народни представители! Схващайки вашето поеднакванично и пред великолеско настроение, азъ ще приключка заседанието. (Ръкопискания)

Моля ви да се съгласите, илюшото заселание да стане на 1 май, 15 ч. слъдъ обѣтъ. Които сѫ съгласни съ това мое предложение, моля, да влизнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

Ше определъмъ дневния редъ. Въ съгласие съ правителството, председателството предлага следния дневенъ редъ:

1. Докладъ на бюджетната комисия по бюджетопроектитѣ за разходите за 1940 бюджетна година: а) на Външорната и областнитѣ сметни палати; б) на Върховното правителство.

2. Второ четене на аконопроекта за осигуряване снабдяването и регулиране на иенитѣ.

Първо четене на законопроектитѣ.

3. За учредяване дирекция за електрификация на Северна България. Продължение на разискванията.

4. За застрояване на държавното място кварталъ № 472, въ София, отъ Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните.

5. За допълнение закона за уредба и управление на българските държавни желѣзници и пристанища.

6. Одобрение решениета на пропшетарната комисия.

Които приематъ този дневенъ редъ за заседанието на 1 май моля, да влизнатъ рѣка. Минозинство, Събранието приема.

(Става правъ) Г-да народни представители! Отъ името на бюрото азъ ви благотаря за вашите старания, за вашиятѣ грижи, за вашия трудъ по приемането на всички ония

закони, които бѣха поставени на разглеждане отъ откриването на сесията до днесъ. Вие показаха едно трудолюбие, което тръбва да се подчертая, както и примирение и спокойствие въ работата на Народното събрание — качества които правятъ честь на всички народни представители.

Позволявамъ си, макаръ и прежевременно, отъ името на бюрото да ви честитъ Възкресение Христово и да ви пожелая здраве и благополучие за въсъ лично и за вашите семейства. Надявамъ се, че, като се върнете, ще бѫдете освежени, ободрени и съ по-голямо спокойствие, за да можемъ въ сѫщия темпъ да продължимъ нашата работа и да я завършимъ въ най-скоро време. (Ръкопискания)

Има думата г-нъ министър-председателът.

Министъръ-председател Богданъ Филовъ: (Посрещнатъ съ ръкопискания) Г-да народни представители! Сът името на правителството азъ сѫщо така ви благодаря за дейността, която проявихте досега въ Народното събрание, изразена въ приемането на редица законопроекти, както и въ приемането на честь отъ бюджетитѣ на държавата.

Азъ ви пожелавамъ сѫщо така приятно прекарване на празниците, презъ които вие сигурно ще имате възможност да възсете напоно въ допиръ съ вашите избиратели, да видите по какъвъ начинъ се е отразила досегашната законодателна дейност въвху тѣхъ и да почерпите поука за по-нататъшната ваша дейност.

Надявамъ се, че слѣдъ поизтиците вие ще продължите съ еще по-голямо усърдие вашата работа въ Народното събрание.

Пожелавамъ ви още единъ пътъ отъ името на правителството приятно прекарване на празниците. (Ръкопискания)

Председател Никола Логофетовъ: Г-да народни представители! Добъръ пътъ!

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 12 ч. 20 м.)

Председателъ: **НИКОЛА ЛОГОФЕТОВЪ**

Секретари: **АТАНАСЪ ЦВѢТКОВЪ**
ГЕОРГИ МИХАЙЛОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**